

Úradný vestník

Európskej únie

C 44

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 64

8. februára 2021

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2021/C 44/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
--------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2021/C 44/02	Vec C-488/18: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 10. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof – Nemecko) – Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen/Golfclub Schloss Igling e.V. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 132 ods. 1 písm. m) – Oslobodenie „určitých služieb úzko súvisiacich so športom alebo telesnou výchovou“ – Priamy účinok – Pojem „neziskové organizácie“)	2
2021/C 44/03	Vec C-620/18: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. decembra 2020 – Maďarsko/Európsky parlament, Rada Európskej únie (Žaloba o neplatnosť – Smernica (EÚ) 2018/957 – Slobodné poskytovanie služieb – Vysielanie pracovníkov – Podmienky práce a zamestnávania – Odmeňovanie – Trvanie vyslania – Určenie právneho základu – Články 53 a 62 ZFEÚ – Zmena existujúcej smernice – Článok 9 ZFEÚ – Zneužitie právomoci – Zásada zákazu diskriminácie – Nevyhnutnosť – Zásada proporcionality – Rozsah zásady slobodného poskytovania služieb – Cestná doprava – Článok 58 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č. 593/2008 – Pôsobnosť – Zásada právnej istoty a zásada jasnosti právnych predpisov)	3

SK

2021/C 44/04	Vec C-626/18: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. decembra 2020 – Poľská republika/Európsky parlament, Rada Európskej únie (Žaloba o neplatnosť – Smernica (EÚ) 2018/957 – Slobodné poskytovanie služieb – Vysielanie pracovníkov – Podmienky práce a zamestnávania – Odmeňovanie – Trvanie vyslania – Určenie právneho základu – Články 53 a 62 ZFEÚ – Zmena existujúcej smernice – Článok 9 ZFEÚ – Zásada zákazu diskriminácie – Nevyhnutnosť – Zásada proporcionality – Nariadenie (ES) č. 593/2008 – Pôsobnosť – Cestná doprava – Článok 58 ZFEÚ)	4
2021/C 44/05	Vec C-132/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 9. decembra 2020 – Groupe Canal +/Európska komisia, Francúzska republika, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors – EFAD's, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC) (Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Televízne vysielanie – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 9 a článok 16 ods. 1 – Rozhodnutie, ktorým sa záväzky stali záväznými – Absolútna územná ochrana – Zneužitie právomoci – Predbežné posúdenie – Neexistencia povinnosti Európskej komisie zohľadniť úvahy týkajúce sa uplatnenia článku 101 ods. 3 ZFEÚ – Dohody, ktorých cieľom je rozdelenie vnútroštátnych trhov – Neexistencia povinnosti Komisie analyzovať dotknuté vnútroštátne trhy po jednom – Proporcionalita – Porušenie zmluvných práv tretích osôb)	5
2021/C 44/06	Vec C-160/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. decembra 2020 – Comune di Milano/Európska komisia (Odvolanie – Štátna pomoc – Sektor leteckej dopravy – Služby pozemnej obsluhy na letiskách Miláno-Linate (Taliansko) a Miláno-Malpensa (Taliansko) – Zvýšenie základného imania uskutočnené správcovskou spoločnosťou týchto letísk v prospech svojej dcérskej spoločnosti, ktorej 100 % vlastní a ktorá tieto služby zabezpečuje – Verejnoprávni akcionári správcovskej spoločnosti – Rozhodnutie, ktorým sa tieto opatrenia štátnej pomoci vyhlasujú za protiprávne a nezlučiteľné s vnútorným trhom – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Pojmy „štátne prostriedky“, „opatrenie pripísateľné štátu“ a „hospodárska výhoda“ – Zásada súkromného podnikateľského subjektu – Kritérium súkromného investora – Dôkazné bremeno – Komplexné ekonomické posúdenia – Miera súdneho preskúmania – Skreslenie dôkazov)	6
2021/C 44/07	Vec C-347/19: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 10. decembra 2020 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Energetická účinnosť – Smernica 2012/27/EÚ – Článok 9 ods. 3 – Spotreba vykurovania, chladenia a horúcej vody – Inštalácia rozdeľovačov nákladov v budovách)	6
2021/C 44/08	Vec C-584/19: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht für Strafsachen Wien – Rakúsko) – trestné konanie proti A a i. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky vyšetrovací príkaz – Smernica 2014/41/EÚ – Článok 1 ods. 1 – Článok 2 písm. c) body i) a ii) – Pojmy „súdny orgán“ a „vydávajúci orgán“ – Európsky vyšetrovací príkaz vydaný prokuratúrou členského štátu – Nezávislosť od výkonnej moci)	7
2021/C 44/09	Vec C-616/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Irlande) – Írsko) – M.S., M.W., G.S./Minister for Justice and Equality (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Azylová politika – Konanie o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca – Smernica 2005/85/ES – Článok 25 ods. 2 – Dôvody neprípustnosti – Zamietnutie žiadosti o medzinárodnú ochranu členským štátom ako neprípustnej z dôvodu predchádzajúceho priznania doplnkovej ochrany žiadateľovi v inom členskom štáte – Nariadenie (ES) č. 343/2003 – Nariadenie (EÚ) č. 604/2013)	7
2021/C 44/10	Vec C-620/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Land Nordrhein-Westfalen/D.-H. T. konajúci ako konkurzný správca majetku spoločnosti J & S Service UG (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Osobné údaje – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Článok 23 – Obmedzenia práv dotknutej osoby – Dôležitý finančný záujem – Vymáhanie občianskoprávných nárokov – Vnútroštátna právna úprava odkazujúca na právo Únie – Daňové údaje týkajúce sa právnickej osoby – Nedostatok právomoci Súdneho dvora)	8
2021/C 44/11	Spojené veci C-792/18 P a C-793/18 P: Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) z 12. novembra 2020 – Jean-François Jalkh/Európsky parlament (Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Inštitucionálne právo – Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie – Články 8 a 9 – Rozsah – Rozhodnutie o zbavení poslaneckej imunity – Podmienky)	8

2021/C 44/12	Vec C-394/19: Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 12. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgicko) – PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Občianstvo Únie – Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov – Smernica 2004/38/ES – Článok 3 – Oprávnené osoby – Nesprávne prebratie – Zodpovednosť členského štátu v prípade porušenia práva Únie – Poskytnutie sociálnej pomoci z titulu náhrady spôsobenej ujmy – Zjavná neprípustnosť)	9
2021/C 44/13	Vec C-621/19: Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 10. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší súd Slovenskej republiky) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/Weindel Logistik Service SR spol. s r.o. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 168 písm. e) – Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe – Použitie tovaru výlučne na účely zdaniteľných plnení zdaniteľnej osoby – Existencia priamej súvislosti medzi dovážaným tovarom a plnením na výstupe)	9
2021/C 44/14	Vec C-716/19: Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 28. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid – Španielsko) – ZA, AZ, BX, CV, DU, ET/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 53 ods. 2 a článok 94 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Hospodárska súťaž – Konečné rozhodnutie vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže konštatujúce praktiku obmedzujúcu hospodársku súťaž – Rozsah dôkaznej hodnoty preskúmaných a zistených skutkových okolností – Nedostatočné spresnenie skutkového a právneho rámca sporu vo veci samej a dôvodov nevyhnutnosti odpovede na prejudiciálnu otázku – Zjavná neprípustnosť)	10
2021/C 44/15	Vec C-807/19: Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofiyski rayonen sad – Bulharsko) – konanie začaté zo strany „DSK Bank“ EAD, „FrontEx International“ EAD (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 rokovacieho poriadku – Ochrana spotrebiteľov – Smernica 93/13/EHS – Články 3 a 6 až 8 – Smernica 2008/48/ES – Článok 22 – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Preskúmanie ex offo vnútroštátnym súdom – Vnútroštátne konanie o vydanie platobného rozkazu)	11
2021/C 44/16	Vec C-835/19: Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) z 26. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato – Taliansko) – Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Udeľovanie koncesíí – Smernica 2014/23/EÚ – Článok 2 ods. 1 prvý pododsek – Článok 30 – Sloboda verejných obstarávateľov vymedziť a organizovať konanie vedúce k výberu koncesionára – Vnútroštátna právna úprava zakazujúca projektové financovanie v prípade koncesných zmlúv na diaľnice)	11
2021/C 44/17	Vec C-84/20 P: Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) z 28. októbra 2020 – Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis/Európsky parlament, Rada Európskej únie (Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Občianstvo Únie – Posilnenie zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb – Nariadenie (EÚ) 2019/1157 – Žaloba o neplatnosť – Aktívna legitimácia – Neexistencia osobnej dotknutosti – Článok 19 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie – Povinnosť jedného účastníka konania byť zastúpený advokátom – Odvolateľ, ktorý je tiež advokátom a ktorý konal vo vlastnom mene tým, že sám podpísal odvolanie bez toho, aby na svoje zastupovanie využil služby iného advokáta – Zjavne nedôvodné odvolanie)	12

2021/C 44/18	Vec C-85/20 P: Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 12. novembra 2020 – Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft./Európska komisia (Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Štátna pomoc – Štátna pomoc poskytnutá Maďarskom v prospech podnikov zamestnávajúcich zdravotne postihnuté osoby – Údajné rozhodnutia Komisie, ktorými vyhlásila opatrenie za zlučiteľné s vnútorným trhom – Žaloba o neplatnosť – Lehota na podanie žaloby – Začiatok plynutia lehoty – Nadobudnutá vedomosť o existencii napadnutého aktu – Primeraná lehota na vyžiadanie jeho celého textu – Pojem „akt, ktorý možno napadnúť“ v zmysle článku 263 ZFEÚ – Neprípustnosť návrhu podaného na prvostupňovom súde – Odvolanie, ktoré je sčasti neprípustné a sčasti zjavne nedôvodné)	13
2021/C 44/19	Vec C-386/20 P: Odvolanie podané 12. augusta 2020: eSky Group IP sp. z o.o. proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 10. júna 2020 vo veci T-646/19, eSky Group IP/EUIPO – Gröpel (e)	13
2021/C 44/20	Vec C-491/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 24. septembra 2020 – W.Ż./A. S., Sąd Najwyższy	14
2021/C 44/21	Vec C-492/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 25. septembra 2020 – W.Ż./K. Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	15
2021/C 44/22	Vec C-493/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 28. septembra 2020 – P. J./A. T., R. W., Sąd Najwyższy	16
2021/C 44/23	Vec C-494/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 2. októbra 2020 – K. M./T. P., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	17
2021/C 44/24	Vec C-495/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 2. októbra 2020 – T. M./T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	18
2021/C 44/25	Vec C-496/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 6. októbra 2020 – M. F./T. P.	20
2021/C 44/26	Vec C-506/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 9. októbra 2020 – T.B./T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	21
2021/C 44/27	Vec C-509/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 22. septembra 2020 – M. F./J. M.	22
2021/C 44/28	Vec C-511/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 13. októbra 2020 – B. S./T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy	23
2021/C 44/29	Vec C-563/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy w Warszawie (Poľsko) 28. októbra 2020 – ORLEN KolTrans sp. z o. o./Prezes Urzędu Transportu Kolejowego	24
2021/C 44/30	Vec C-587/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 9. novembra 2020 – Ligebehandlingsnævnet ako zástupca A/HK/Danmark a HK/Privat	25
2021/C 44/31	Vec C-604/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 16. novembra 2020 – ROI Land Investments Ltd./FD	25
2021/C 44/32	Vec C-605/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 17. novembra 2020 – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira	26
2021/C 44/33	Vec C-615/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy (Poľsko) 18. novembra 2020 – trestné konanie proti YP a i.	27
2021/C 44/34	Vec C-634/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) 25. novembra 2020 – A/Sosiaali- ja terveystalun- ja valvontavirasto	29

2021/C 44/35	Vec C-641/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail de Liège (Belgicko) 26. novembra 2020 – VT/Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)	30
2021/C 44/36	Vec C-646/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 1. decembra 2020 – Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht/TB	30
2021/C 44/37	Vec C-656/20 P: Odvolanie podané 4. decembra 2020: Hermann Albers eK proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 5. októbra 2020 vo veci T-597/18, Hermann Albers/Európska komisia	31
2021/C 44/38	Vec C-661/20: Žaloba podaná dňa 5. decembra 2020 – Európska komisia v. Slovenská republika . .	32
2021/C 44/39	Vec C-663/20 P: Odvolanie podané 4. decembra 2020 proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) z 23. septembra 2020 vo veci T-414/17, Hypo Vorarlberg Bank AG/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	33
2021/C 44/40	Vec C-664/20 P: Odvolanie podané 4. decembra 2020: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) z 23. septembra 2020 vo veci T-420/17, Portigon AG/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií	34
2021/C 44/41	Vec C-666/20 P: Odvolanie podané 7. decembra 2020: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 5. októbra 2020 vo veci T-583/18, GVN/Európska komisia	36
2021/C 44/42	Vec C-682/20 P: Odvolanie podané 15. decembra 2020: Les Mousquetaires a ITM Entreprises SAS proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 5. októbra 2020 vo veci T-255/17, Les Mousquetaires a ITM Entreprises/Komisia	37
2021/C 44/43	Vec C-352/18: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Reus – Španielsko) – Jaime Cardus Suarez/Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc S.A.)	38
2021/C 44/44	Vec C-703/18: Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 2020 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené kráľovstvo] – Healthspan Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	38
2021/C 44/45	Vec C-763/18 P: Uznesenie predsedu deviatej komory Súdneho dvora z 13. novembra 2020 – Wallapop, SL/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Unipreus, SL	38
2021/C 44/46	Vec C-250/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Belgicko) – B. O. L./État belge	38
2021/C 44/47	Vec C-286/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois – Francúzsko) – JE, KF/XL Airways SA	39
2021/C 44/48	Vec C-452/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Ceuta – Španielsko) – YV/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	39
2021/C 44/49	Vec C-455/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Španielsko) – BX/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	39
2021/C 44/50	Vec C-482/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Španielsko) – JF, KG/Bankia SA	39

2021/C 44/51	Vec C-523/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Španielsko) – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	40
2021/C 44/52	Vec C-527/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Španielsko) – HG, IH/Bankia SA	40
2021/C 44/53	Vec C-731/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 30. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Španielsko) – KM/Subdelegación del Gobierno en Albacete	40
2021/C 44/54	Vec C-732/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Španielsko) – LL, MK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	40
2021/C 44/55	Vec C-745/19: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 22. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski rajonen šad – Bulharsko) – PH, OI/„EUROBANK BULGARIA“ AD	41
2021/C 44/56	Vec C-2/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 6. októbra 2020 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Queen's Bench Division) – Spojené kráľovstvo] – Daimler AG/Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, „K“ Line Holding (Europe) Limited, „K“ Line Europe Limited, Compañía Sudamericana de Vapores SA	41
2021/C 44/57	Vec C-15/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 9. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Španielsko) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables)/Caja Almendralejo Sociedad Cooperativa de Credito	41
2021/C 44/58	Vec C-16/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 9. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Španielsko) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables)/Liberbank SA	41
2021/C 44/59	Vec C-20/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 16. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Belgicko) – E. M. T./Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	42
2021/C 44/60	Vec C-189/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 19. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Laudamotion GmbH/Verein für Konsumenteninformation	42
2021/C 44/61	Vec C-268/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 12. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Španielsko) – XV/Cajamar Caja Rural S.C.C.	42
2021/C 44/62	Vec C-365/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Düsseldorf – Nemecko) – Eurowings GmbH/GDVI Verbraucherhilfe GmbH	42
2021/C 44/63	Vec C-434/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 27. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Frankfurt am Main – Nemecko) – flightright GmbH/SunExpressGünes Ekspres Havacilik A.S.	43
2021/C 44/64	Vec C-438/20: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 9. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Düsseldorf – Nemecko) – BT/Eurowings GmbH	43

Všeobecný súd

2021/C 44/65	Vec T-635/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – Industrial Química del Nalón/Komisía („Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)	44
--------------	--	----

2021/C 44/66	Vec T-636/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – Tokai erftcarbon/Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)	45
2021/C 44/67	Vec T-637/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – Bawtry Carbon International/Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)	45
2021/C 44/68	Vec T-638/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – Deza/Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)	46
2021/C 44/69	Vec T-639/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – SGL Carbon/Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)	47
2021/C 44/70	Vec T-645/18: Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – Bilbaína de Alquitranes/Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)	48
2021/C 44/71	Vec T-571/20: Žaloba podaná 11. septembra 2020 – Luna Italia/EUIPO – Luna (LUNA SPLENDIDA)	48
2021/C 44/72	Vec T-678/20: Žaloba podaná 12. novembra 2020 – Solar Electric a i./Komisia	49
2021/C 44/73	Vec T-714/20: Žaloba podaná 3. decembra 2020 – OL/Rada	50
2021/C 44/74	Vec T-720/20: Žaloba podaná 9. decembra 2020 – Perry Street Software/EUIPO – Toolstream (SCRUFFS)	51
2021/C 44/75	Vec T-723/20: Žaloba podaná 11. decembra 2020 – Prigožin/Rada	52
2021/C 44/76	Vec T-724/20: Žaloba podaná 14. decembra 2020 – Senseon Tech/EUIPO – Accuride International (SENSEON)	53
2021/C 44/77	Vec T-725/20: Žaloba podaná 14. decembra 2020 – Guangdong Haomei New Materials a Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisia	54
2021/C 44/78	Vec T-729/20: Žaloba podaná 15. decembra 2020 – Aurubis/Komisia	56
2021/C 44/79	Vec T-730/20: Žaloba podaná 16. decembra 2020 – ON/Komisia	57
2021/C 44/80	Vec T-731/20: Žaloba podaná 17. decembra 2020 – ExxonMobil Production Deutschland/Komisia .	58
2021/C 44/81	Vec T-732/20: Žaloba podaná 16. decembra 2020 – Freundlieb/EUIPO (CRYSTAL)	59

2021/C 44/82	Vec T-733/20: Žaloba podaná 16. decembra 2020 – Freundlieb/EUIPO (BANDIT)	59
2021/C 44/83	Vec T-740/20: Žaloba podaná 16. decembra 2020 – Arnautu/Parlament	60
2021/C 44/84	Vec T-749/20: Žaloba podaná 22. decembra 2020 – Veronese/EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE)	61

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2021/C 44/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 35, 1.2.2021

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 28, 25.1.2021

Ú. v. EÚ C 19, 18.1.2021

Ú. v. EÚ C 9, 11.1.2021

Ú. v. EÚ C 443, 21.12.2020

Ú. v. EÚ C 433, 14.12.2020

Ú. v. EÚ C 423, 7.12.2020

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 10. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof – Nemecko) – Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen/Golfclub Schloss Igling e.V.

(Vec C-488/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 132 ods. 1 písm. m) – Oslobodenie „určitých služieb úzko súvisiacich so športom alebo telesnou výchovou“ – Priamy účinok – Pojem „neziskové organizácie“)

(2021/C 44/02)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen

Žalovaný: Golfclub Schloss Igling e.V.

Výrok rozsudku

1. Článok 132 ods. 1 písm. m) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že nemá priamy účinok, takže ak právna úprava členského štátu preberajúca toto ustanovenie oslobodzuje od dane z pridanej hodnoty len obmedzený počet služieb úzko súvisiacich so športom alebo telesnou výchovou, nemôže sa nezisková organizácia priamo odvolávať na toto ustanovenie pred vnútroštátnymi súdmi s cieľom dosiahnuť oslobodenie iných plnení úzko súvisiacich so športom alebo telesnou výchovou, ktoré táto právna úprava neoslobodzuje a ktoré poskytuje táto organizácia osobám zúčastňujúcim na športe alebo telesnej výchove.
2. Článok 132 ods. 1 písm. m) smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „nezisková organizácia“ v zmysle tohto ustanovenia predstavuje autonómny pojem práva Únie, ktorý vyžaduje, aby takáto organizácia v prípade svojho zrušenia nemohla rozdeliť svojim členom dosiahnutý zisk, ktorý prevyšuje splatené vklady týchto členov do základného imania, ako aj trhovú hodnotu nepeňažných vkladov poskytnutých týmito členmi.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 392, 29.10.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. decembra 2020 – Maďarsko/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-620/18) ⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť – Smernica (EÚ) 2018/957 – Slobodné poskytovanie služieb – Vysielanie pracovníkov – Podmienky práce a zamestnávania – Odmeňovanie – Trvanie vyslania – Určenie právneho základu – Články 53 a 62 ZFEÚ – Zmena existujúcej smernice – Článok 9 ZFEÚ – Zneužitie právomoci – Zásada zákazu diskriminácie – Nevyhnutnosť – Zásada proporcionality – Rozsah zásady slobodného poskytovania služieb – Cestná doprava – Článok 58 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č. 593/2008 – Pôsobnosť – Zásada právnej istoty a zásada jasnosti právnych predpisov)

(2021/C 44/03)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobca: Maďarsko (v zastúpení: M. Z. Fehér, G. Tornyai a M. M. Tátrai, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaní: Európsky parlament (v zastúpení: M. Martínez Iglesias, L. Visaggio a A. Tamás, splnomocnení zástupcovia), Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne A. Norberg, M. Bencze a E. Ambrosini, neskôr A. Norberg, E. Ambrosini, A. Sikora-Kalèda a Zs. Bodnár, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú Európsky parlament: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: J. Möller a S. Eisenberg, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, C. Mosser a R. Coesme, splnomocnení zástupcovia), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: M. K. Bulterman, C. Schillemans a J. Langer, splnomocnení zástupcovia), Európska komisia (v zastúpení: L. Havas, M. Kellerbauer, B.-R. Killmann a A. Szymkowska, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú Radu Európskej únie: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: J. Möller a S. Eisenberg, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, C. Mosser a R. Coesme, splnomocnení zástupcovia), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: M. K. Bulterman, C. Schillemans a J. Langer, splnomocnení zástupcovia), Švédske kráľovstvo (v zastúpení: C. Meyer-Seitz, H. Shev a H. Eklinder, splnomocnení zástupcovia), Európska komisia (v zastúpení: L. Havas, M. Kellerbauer, B.-R. Killmann a A. Szymkowska, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Maďarsko znáša svoje vlastné trovy konania a je povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie.
3. Spolková republika Nemecko, Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Švédske kráľovstvo a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 427, 26.11.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. decembra 2020 – Poľská republika/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-626/18) ⁽¹⁾

(Žaloba o neplatnosť – Smernica (EÚ) 2018/957 – Slobodné poskytovanie služieb – Vysielanie pracovníkov – Podmienky práce a zamestnávania – Odmeňovanie – Trvanie vyslania – Určenie právneho základu – Články 53 a 62 ZFEÚ – Zmena existujúcej smernice – Článok 9 ZFEÚ – Zásada zákazu diskriminácie – Nevyhnutnosť – Zásada proporcionality – Nariadenie (ES) č. 593/2008 – Pôsobnosť – Cestná doprava – Článok 58 ZFEÚ)

(2021/C 44/04)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna a D. Lutostańska, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaní: Európsky parlament (v zastúpení: pôvodne M. Martínez Iglesias, K. Wójcik, A. Pospíšilová Padowska a L. Visaggio, neskôr M. Martínez Iglesias, K. Wójcik, L. Visaggio a A. Tamás, splnomocnení zástupcovia), Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne E. Ambrosini, K. Adamczyk Delamarre a A. Norberg, neskôr E. Ambrosini, A. Sikora-Kaléda, Z. Bodnar a A. Norberg, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú Európsky parlament: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: pôvodne J. Möller a T. Henze, neskôr M. Möller, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères a R. Coesme, splnomocnení zástupcovia), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: M. K. Bulterman, C. Schillemans a J. Langer, splnomocnení zástupcovia), Európska komisia (v zastúpení: M. Kellerbauer, B.-R. Killmann a A. Szymkowska, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú Radu Európskej únie: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: pôvodne J. Möller a T. Henze, neskôr J. Möller, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: E. de Moustier, A. L. Desjonquères a R. Coesme, splnomocnení zástupcovia), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: M. K. Bulterman, C. Schillemans a J. Langer, splnomocnení zástupcovia), Švédske kráľovstvo (v zastúpení: pôvodne C. Meyer-Seitz, A. Falk, H. Shev, J. Lundberg a H. Eklinder, neskôr C. Meyer-Seitz, H. Shev a H. Eklinder, splnomocnení zástupcovia), Európska komisia (v zastúpení: M. Kellerbauer, B. R. Killmann a A. Szymkowska, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Poľská republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie.
3. Spolková republika Nemecko, Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Švédske kráľovstvo a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 4, 7.1.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 9. decembra 2020 – Groupe Canal +/Európska komisia, Francúzska republika, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors – EFAD's, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC)

(Vec C-132/19 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Televízne vysielanie – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 9 a článok 16 ods. 1 – Rozhodnutie, ktorým sa záväzky stali záväznými – Absolútna územná ochrana – Zneužitie právomoci – Predbežné posúdenie – Neexistencia povinnosti Európskej komisie zohľadniť úvahy týkajúce sa uplatnenia článku 101 ods. 3 ZFEÚ – Dohody, ktorých cieľom je rozdelenie vnútroštátnych trhov – Neexistencia povinnosti Komisie analyzovať dotknuté vnútroštátne trhy po jednom – Proporcionalita – Porušenie zmluvných práv tretích osôb)

(2021/C 44/05)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Groupe Canal + (v zastúpení: P. Wilhelm, P. Gassenbach a O. de Juvigny, avocats)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: A. Dawes, C. Urraca Caviedes a L. Wildpanner, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: E. de Moustier a M. P. Dodeller, splnomocnení zástupcovia), Union des producteurs de cinéma (UPC) (v zastúpení: E. Lauvaux, avocat), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors – EFADs (v zastúpení: O. Sasserath, avocat), Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC) (v zastúpení: A. Fratini, avvocatessa)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 12. decembra 2018, Groupe Canal +/Komisia (T-873/16, EU:T:2018:904), sa zrušuje.
2. Rozhodnutie Európskej komisie z 26. júla 2016 týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec AT.40023 – Cezhraničný prístup k platenej televízii) sa zrušuje.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Groupe Canal + SA, European Film Agency Directors – EFADs a Union des producteurs de cinéma (UPC) v rámci tohto odvolacieho konania a prvostupňového konania, ako aj trovy konania, ktoré vynaložila C More Entertainment AB v prvostupňovom konaní.
4. Francúzska republika znáša svoje vlastné trovy konania.
5. Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC) znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 131, 8.4.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 10. decembra 2020 – Comune di Milano/Európska komisia**(Vec C-160/19 P) ⁽¹⁾**

(Odvolanie – Štátna pomoc – Sektor leteckej dopravy – Služby pozemnej obsluhy na letiskách Miláno-Linate (Taliansko) a Miláno-Malpensa (Taliansko) – Zvýšenie základného imania uskutočnené správcovskou spoločnosťou týchto letísk v prospech svojej dcérskej spoločnosti, ktorej 100 % vlastní a ktorá tieto služby zabezpečuje – Verejnoprávni akcionári správcovskej spoločnosti – Rozhodnutie, ktorým sa tieto opatrenia štátnej pomoci vyhlasujú za protiprávne a nezlučiteľné s vnútorným trhom – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Pojmy „štátne prostriedky“, „opatrenie pripísateľné štátu“ a „hospodárska výhoda“ – Zásada súkromného podnikateľského subjektu – Kritérium súkromného investora – Dôkazné bremeno – Komplexné ekonomické posúdenia – Miera súdneho preskúmania – Skreslenie dôkazov)

(2021/C 44/06)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Comune di Milano (v zastúpení: A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani a L. Picciano, avvocati)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: D. Recchia, G. Conte a D. Grespan, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Mesto Miláno je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 131, 8.4.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 10. decembra 2020 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo**(Vec C-347/19) ⁽¹⁾**

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Energetická účinnosť – Smernica 2012/27/EÚ – Článok 9 ods. 3 – Spotreba vykurovania, chladenia a horúcej vody – Inštalácia rozdeľovačov nákladov v budovách)

(2021/C 44/07)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: K. Talabér-Ritz, S. Pardo Quintillán a Y. G. Marinova, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca)

Výrok rozsudku

1. Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo vnútroštátne predpisy týkajúce sa zavedenia rozdeľovačov nákladov na vykurovanie, chladenie a spotrebu horúcej vody v budovách v súlade s článkom 9 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tohto ustanovenia.
2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 238, 15.7.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 8. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht für Strafsachen Wien – Rakúsko) – trestné konanie proti A a i.

(Vec C-584/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky vyšetrovací príkaz – Smernica 2014/41/EÚ – Článok 1 ods. 1 – Článok 2 písm. c) body i) a ii) – Pojmy „súdny orgán“ a „vydávajúci orgán“ – Európsky vyšetrovací príkaz vydaný prokuratúrou členského štátu – Nezávislosť od výkonnej moci)

(2021/C 44/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht für Strafsachen Wien

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

A a i.

za účasti: Staatsanwaltschaft Wien

Výrok rozsudku

Článok 1 ods. 1 a článok 2 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetroacom príkaze v trestných veciach sa majú vykladať v tom zmysle, že pojmy „súdny orgán“ a „vydávajúci orgán“ v zmysle týchto ustanovení sa vzťahujú na prokurátora členského štátu alebo všeobecnejšie prokuratúru členského štátu nezávisle od zákonného vzťahu podriadenosti, ktorý by mohol existovať medzi týmto prokurátorom alebo touto prokuratúrou a výkonnou mocou tohto členského štátu, a vystavenia uvedeného prokurátora alebo uvedenej prokuratúry riziku, že budú priamo alebo nepriamo podliehať individuálnym pokynom alebo usmerneniam zo strany tejto moci v súvislosti s vydaním európskeho vyšetrovacieho príkazu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 383, 11.11.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Irlande) – Írsko) – M.S., M.W., G.S./Minister for Justice and Equality

(Vec C-616/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Azylová politika – Konanie o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca – Smernica 2005/85/ES – Článok 25 ods. 2 – Dôvody neprípustnosti – Zamietnutie žiadosti o medzinárodnú ochranu členským štátom ako neprípustnej z dôvodu predchádzajúceho priznania doplnkovej ochrany žiadateľovi v inom členskom štáte – Nariadenie (ES) č. 343/2003 – Nariadenie (EÚ) č. 604/2013)

(2021/C 44/09)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court (Irlande)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: M.S., M.W., G.S.

Žalovaný: Minister for Justice and Equality

Výrok rozsudku

Článok 25 ods. 2 smernice Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, v ktorom sa uplatňuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, ale ktorý nie je viazaný smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany, podľa ktorej sa žiadosť o medzinárodnú ochranu považuje za neprípustnú, pokiaľ má žiadateľ postavenie osoby s doplnkovou ochranou v inom členskom štáte.

(¹) Ú. v. EÚ C 357, 21.10.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. decembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht – Nemecko) – Land Nordrhein-Westfalen/D.-H. T. konajúci ako konkurzný správca majetku spoločnosti J & S Service UG
(Vec C-620/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Osobné údaje – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Článok 23 – Obmedzenia práv dotknutej osoby – Dôležitý finančný záujem – Vymáhanie občianskoprávných nárokov – Vnútroštátna právna úprava odkazujúca na právo Únie – Daňové údaje týkajúce sa právnickej osoby – Nedostatok právomoci Súdneho dvora)

(2021/C 44/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Land Nordrhein-Westfalen

Žalovaný: D.-H. T. konajúci ako konkurzný správca majetku spoločnosti J & S Service UG

za účasti: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Výrok rozsudku

Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na otázky, ktoré položil Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko), rozhodnutím zo 4. júla 2019.

(¹) Ú. v. EÚ C 383, 11.11.2019.

Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) z 12. novembra 2020 – Jean-François Jalkh/Európsky parlament

(Spojené veci C-792/18 P a C-793/18 P) (¹)

(Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Inštitucionálne právo – Protokol o výsadách a imunitách Európskej únie – Články 8 a 9 – Rozsah – Rozhodnutie o zbavení poslaneckej imunity – Podmienky)

(2021/C 44/11)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Jean-François Jalkh (v zastúpení: F. Wagner, avocat)

Ďalší účastník konania: Európsky parlament (v zastúpení: S. Alonso de León a C. Burgos, splnomocnení zástupcovia)

Výrok

1. Odvolania sa zamietajú ako čiastočne zjavne neprípustné a čiastočne zjavne nedôvodné.
2. Jean-François Jalkh je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 65, 18.2.2019.

Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 12. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgicko) – PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

(Vec C-394/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Občianstvo Únie – Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov – Smernica 2004/38/ES – Článok 3 – Oprávnené osoby – Nesprávne prebratie – Zodpovednosť členského štátu v prípade porušenia práva Únie – Poskytnutie sociálnej pomoci z titulu náhrady spôsobenej ujmy – Zjavná neprípustnosť)

(2021/C 44/12)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Účastníci konania

Žalobcovia: PN, QO, RP, SQ, TR

Žalovaný: Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

Výrok

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, podaný rozhodnutím Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Frankofónny pracovnoprávny súd v Bruseli, Belgicko) zo 14. mája 2019, je zjavne neprípustný.

(¹) Ú. v. EÚ C 246, 22.7.2019.

Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 10. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší súd Slovenskej republiky) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/Weindel Logistik Service SR spol. s r.o.

(Vec C-621/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 168 písm. e) – Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe – Použitie tovaru výlučne na účely zdaniteľných plnení zdaniteľnej osoby – Existencia priamej súvislosti medzi dovážaným tovarom a plnením na výstupe)

(2021/C 44/13)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci konania

Žalobca: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Žalovaná: Weindel Logistik Service SR spol. s r.o.

Výrok

Článok 168 písm. e) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že bráni priznaniu práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (DPH) dovozcom, ak nedisponuje tovarom ako majiteľ a ak náklady na dovoz na vstupe neexistujú alebo nie sú zahrnuté v cene konkrétnych plnení na výstupe alebo v cene tovarov a služieb dodaných alebo poskytovaných zdaniteľnou osobou v rámci jej ekonomickej činnosti.

(¹) Ú. v. EÚ C 363, 28.10.2019.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 28. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid – Španielsko) – ZA, AZ, BX, CV, DU, ET/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Vec C-716/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 53 ods. 2 a článok 94 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Hospodárska súťaž – Konečné rozhodnutie vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže konštatujúce praktiku obmedzujúcu hospodársku súťaž – Rozsah dôkaznej hodnoty preskúmaných a zistených skutkových okolností – Nedostatočné spresnenie skutkového a právneho rámca sporu vo veci samej a dôvodov nevyhnutnosti odpovede na prejudiciálnu otázku – Zjavná neprípustnosť)

(2021/C 44/14)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Účastníci konania

Žalobcovia: ZA, AZ, BX, CV, DU, ET

Žalovaná: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Výrok

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, podaný rozhodnutím Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Obchodný súd č. 2 Madrid, Španielsko) z 29. júla 2019, je zjavne neprípustný.

(¹) Ú. v. EÚ C 423, 16.12.2019.

Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofiyski rayonen sad – Bulharsko) – konanie začaté zo strany „DSK Bank“ EAD, „FrontEx International“ EAD

(Vec C-807/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 rokovacieho poriadku – Ochrana spotrebiteľov – Smernica 93/13/EHS – Články 3 a 6 až 8 – Smernica 2008/48/ES – Článok 22 – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Preskúmanie ex offo vnútroštátnym súdom – Vnútroštátne konanie o vydanie platobného rozkazu)

(2021/C 44/15)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sofiyski rayonen sad

Účastníci konania

„DSK Bank“ EAD, „FrontEx International“ EAD

Výrok

1. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na vydanie platobného rozkazu, neskúmal prípadnú nekalú povahu podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom z dôvodu takých praktických ťažkostí, ako je jeho pracovné zaťaženie.
2. Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na vydanie platobného rozkazu, pokiaľ predpokladá, že tento návrh je založený na nekalej podmienke uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle smernice 93/13, mohol v prípade, že spotrebiteľ nepodá odpor, požiadať veriteľa o dodatočné informácie s cieľom preskúmať prípadnú nekalú povahu tejto podmienky.
3. Článok 3 a článok 8 smernice 93/13 v spojení s článkom 6 a článkom 7 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že v rámci preskúmania ex offo prípadnej nekalej povahy podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré vnútroštátny súd vykoná s cieľom určiť existenciu značnej nerovnováhy medzi povinnosťami strán podľa tejto zmluvy, môže tento súd zohľadniť aj vnútroštátne ustanovenia zabezpečujúce spotrebiteľom väčšiu ochranu, než akú stanovuje uvedená smernica.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 27.1.2020.

Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) z 26. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato – Taliansko) – Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti

(Vec C-835/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Udeľovanie koncesíí – Smernica 2014/23/EÚ – Článok 2 ods. 1 prvý pododsek – Článok 30 – Sloboda verejných obstarávateľov vymedziť a organizovať konanie vedúce k výberu koncesionára – Vnútroštátna právna úprava zakazujúca projektové financovanie v prípade koncesných zmlúv na diaľnice)

(2021/C 44/16)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania

Žalobkyňa: Autostrada Torino Ivrea Valle D'Aosta – Ativa S.p.A.

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di regolazione dei trasporti

za účasti: Autorità di bacino del Po, Regione Piemonte

Výrok

Článok 2 ods. 1 prvý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesíí v spojení s článkom 30 a odôvodneniami 5 a 68 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré verejným obstarávateľom zakazuje udeliť diaľničné koncesie, ktorých doba účinnosti skončila alebo sa končí, použitím postupu projektového financovania upraveného v článku 183 decreto legislativo n. 50 – Codice dei contratti pubblici (legislatívny dekrét č. 50, Zákonník verejného obstarávania) z 18. apríla 2016.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 11.5.2020.

Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) z 28. októbra 2020 – Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-84/20 P) (¹)

(Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Občianstvo Únie – Posilnenie zabezpečenia preukazov totožnosti občanov Únie a dokladov o pobyte vydávaných občanom Únie a ich rodinným príslušníkom vykonávajúcim svoje právo na voľný pohyb – Nariadenie (EÚ) 2019/1157 – Žaloba o neplatnosť – Aktívna legitímácia – Neexistencia osobnej dotknutosti – Článok 19 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie – Povinnosť jedného účastníka konania byť zastúpený advokátom – Odvolateľ, ktorý je tiež advokátom a ktorý konal vo vlastnom mene tým, že sám podpísal odvolanie bez toho, aby na svoje zastupovanie využil služby iného advokáta – Zjavne nedôvodné odvolanie)

(2021/C 44/17)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolatelia: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papasotiriou, Charalampos Andralis (v zastúpení: C. Papasotiriou, dikigoros)

Ďalší účastníci konania: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Výrok

1. Odvolanie sa zamieta ako zjavne neprípustné v rozsahu, v akom ho podal Christos Papasotiriou.
2. Odvolanie sa zamieta ako zjavne nedôvodné v rozsahu, v akom ho podali Sarantis Sarantos, Ioannis Fotopoulos, Antonios Bousdekis, Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton a Charalampos Andralis.

3. Sarantis Sarantos, Ioannis Fotopoulos, Antonios Bousdekis, Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papisotiriou a Charalampos Andralis znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 11.5.2020.

Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 12. novembra 2020 – Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft./Európska komisia

(Vec C-85/20 P) (¹)

(Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Štátna pomoc – Štátna pomoc poskytnutá Maďarskom v prospech podnikov zamestnávajúcich zdravotne postihnuté osoby – Údajné rozhodnutia Komisie, ktorými vyhlásila opatrenie za zlučiteľné s vnútorným trhom – Žaloba o neplatnosť – Lehota na podanie žaloby – Začiatok plynutia lehoty – Nadobudnutá vedomosť o existencii napadnutého aktu – Primeraná lehota na vyžiadanie jeho celého textu – Pojem „akt, ktorý možno napadnúť“ v zmysle článku 263 ZFEÚ – Neprípustnosť návrhu podaného na prvostupňovom súde – Odvolanie, ktoré je sčasti neprípustné a sčasti zjavne nedôvodné)

(2021/C 44/18)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. (v zastúpení: L. Szabó, ügyvéd)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Výrok

1. Odvolanie sa zamietá ako sčasti zjavne neprípustné a sčasti ako zjavne nedôvodné.
2. Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 201, 15.6.2020.

Odvolanie podané 12. augusta 2020: eSky Group IP sp. z o.o. proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 10. júna 2020 vo veci T-646/19, eSky Group IP/EUIPO – Gröpel (e)

(Vec C-386/20 P)

(2021/C 44/19)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: eSky Group IP sp. z o.o. (v zastúpení: P. Kurcman, radca prawny)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Uznesením z 21. októbra 2020 Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) rozhodol, že odvolanie sa neprijíma, a uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 24. septembra 2020 –
W.Ż./A. S., Sąd Najwyższy**

(Vec C-491/20)

(2021/C 44/20)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: W.Ż.

Žalovaní: A. S. a Sąd Najwyższy

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a v spojení s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Európska komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že predseda disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu nemôže až do rozhodnutia vo veci C-791/19 R navrhnúť postúpenie veci o určenie neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, a to vzhľadom na pozastavenie uplatňovania ustanovení článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 2 a článkom 4 ods. 3 ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý rozhoduje vo veci určenia neexistencie služobného pomeru sudcu súdu členského štátu z dôvodu závažných pochybení v procese menovania sudcu, má povinnosť nariadiť predbežné opatrenie a zakázať žalovanému v tejto veci, aby rozhodoval v akýchkoľvek iných veciach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, a to pod sankciou neúčinnosti aktov alebo rozhodnutí vydaných týmto sudcom a nariadiť ostatným orgánom, aby neprideľovali veci tomuto žalovanému alebo ho neustanovovali do zložení rozhodujúcich senátov?
3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
 - a) súd členského štátu je povinný neuplatniť zákaz „spochybnenia právomoci súdov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdom alebo z toho vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti výkonu spravodlivosti“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 zákona z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Európskej únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Európskej únie?
 - b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a jeho predchádzajúce súdne preskúmanie bolo úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu vylúčené?

4. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd a s článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmto súdom alebo inými súdmi členského štátu (napr. ústavným súdom) v rámci prejudiciálneho konania?
5. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a všeobecná zásada práva obrátiť sa na súd, ktorý bola predtým vytvorený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie veci, v ktorej podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, ak bol tento návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vytvorenia súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-508/19 alebo v rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C- 625/18, A.K. a i.?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 25. septembra 2020 –
W.Ż./K. Z., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Vec C-492/20)

(2021/C 44/21)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: W.Ż.

Žalovaní: K. Z. a Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a v spojení s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Európska komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že predseda disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu nemôže až do rozhodnutia vo veci C-791/19 R navrhnúť postúpenie veci o určenie neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, a to vzhľadom na pozastavenie uplatňovania ustanovení článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 2 a článkom 4 ods. 3 ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý rozhoduje vo veci určenia neexistencie služobného pomeru sudcu súdu členského štátu z dôvodu závažných pochybení v procese menovania sudcu, má povinnosť nariadiť predbežné opatrenie a zakázať žalovanému v tejto veci, aby rozhodoval v akýchkoľvek iných veciach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, a to pod sankciou neúčinnosti aktov alebo rozhodnutí vydaných týmto súdom a nariadiť ostatným orgánom, aby neprideľovali veci tomuto žalovanému alebo ho neustanovovali do zložení rozhodujúcich senátov?
3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
 - a) súd členského štátu je povinný neuplatniť zákaz „spochybnenia právomoci súdov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdom alebo z toho vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti výkonu spravodlivosti“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 zákona z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Európskej únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Európskej únie?

- b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a jeho predchádzajúce súdne preskúmanie bolo úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu vylúčené?
4. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd a s článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmto súdom alebo inými súdmi členského štátu (napr. ústavným súdom) v rámci prejudiciálneho konania?
5. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a všeobecná zásada práva obrátiť sa na súd, ktorý bola predtým vytvorený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie veci, v ktorej podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, ak bol tento návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vytvorenia súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-508/19 alebo v rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C- 625/18, A.K. a i.?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 28. septembra 2020 –
P. J./A. T., R. W., Sąd Najwyższy**

(Vec C-493/20)

(2021/C 44/22)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: P. J.

Žalovaní: A. T., R. W. a Sąd Najwyższy

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a v spojení s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Európska komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že predseda disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu nemôže až do rozhodnutia vo veci C-791/19 R navrhnúť postúpenie veci o určenie neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, a to vzhľadom na pozastavenie uplatňovania ustanovení článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 2 a článkom 4 ods. 3 ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý rozhoduje vo veci určenia neexistencie služobného pomeru sudcu súdu členského štátu z dôvodu závažných pochybení v procese menovania sudcu, má povinnosť nariadiť predbežné opatrenie a zakázať žalovanému v tejto veci, aby rozhodoval v akýchkoľvek iných veciach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, a to pod sankciou neúčinnosti aktov alebo rozhodnutí vydaných týmto sudcom a nariadiť ostatným orgánom, aby neprideľovali veci tomuto žalovanému alebo ho neustanovovali do zložení rozhodujúcich senátov?

3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
- a) súd členského štátu je povinný neuplatniť zákaz „spochybnenia právomoci súdov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdom alebo z toho vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti výkonu spravodlivosti“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 zákona z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Európskej únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Európskej únie?
 - b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a jeho predchádzajúce súdne preskúmanie bolo úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu vylúčené?
4. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd a s článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmto súdom alebo inými súdmi členského štátu (napr. ústavným súdom) v rámci prejudiciálneho konania?
5. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a všeobecná zásada práva obrátiť sa na súd, ktorý bola predtým vytvorený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie veci, v ktorej podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, ak bol tento návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vytvorenia súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-508/19 alebo v rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C- 625/18, A.K. a i.?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 2. októbra 2020 –
K. M./T. P., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Vec C-494/20)

(2021/C 44/23)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: K. M.

Žalovaní: T. P., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a v spojení s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Európska komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že predseda disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu nemôže až do rozhodnutia vo veci C-791/19 R navrhnúť postúpenie veci o určenie neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, a to vzhľadom na pozastavenie uplatňovania ustanovení článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?

2. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 2 a článkom 4 ods. 3 ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý rozhoduje vo veci určenia neexistencie služobného pomeru sudcu súdu členského štátu z dôvodu závažných pochybení v procese menovania sudcu, má povinnosť nariadiť predbežné opatrenie a zakázať žalovanému v tejto veci, aby rozhodoval v akýchkoľvek iných veciach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, a to pod sankciou neúčinnosti aktov alebo rozhodnutí vydaných týmto sudcom a nariadiť ostatným orgánom, aby neprideľovali veci tomuto žalovanému alebo ho neustanovovali do zložení rozhodujúcich senátov?
3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
- a) súd členského štátu je povinný neuplatniť zákaz „spochybnenia právomoci súdov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdom alebo z toho vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti výkonu spravodlivosti“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 zákona z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Európskej únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Európskej únie?
- b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a jeho predchádzajúce súdne preskúmanie bolo úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu vylúčené?
4. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd a s článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmto súdom alebo inými súdmi členského štátu (napr. ústavným súdom) v rámci prejudiciálneho konania?
5. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a všeobecná zásada práva obrátiť sa na súd, ktorý bola predtým vytvorený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie veci, v ktorej podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, ak bol tento návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vytvorenia súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-508/19 alebo v rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C- 625/18, A.K. a i.?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 2. októbra 2020 –
T. M./T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Vec C-495/20)

(2021/C 44/24)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: T. M.

Žalovaní: T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S. a Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a v spojení s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Európska komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že predseda disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu nemôže až do rozhodnutia vo veci C-791/19 R navrhnúť postúpenie veci o určenie neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, a to vzhľadom na pozastavenie uplatňovania ustanovení článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustavy z dňa 8. decembra 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 2 a článkom 4 ods. 3 ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý rozhoduje vo veci určenia neexistencie služobného pomeru sudcu súdu členského štátu z dôvodu závažných pochybení v procese menovania sudcu, má povinnosť nariadiť predbežné opatrenie a zakázať žalovanému v tejto veci, aby rozhodoval v akýchkoľvek iných veciach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, a to pod sankciou neúčinnosti aktov alebo rozhodnutí vydaných týmto sudcom a nariadiť ostatným orgánom, aby neprideľovali veci tomuto žalovanému alebo ho neustanovovali do zložení rozhodujúcich senátov?
3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
 - a) súd členského štátu je povinný neuplatniť zákaz „spochybnenia právomoci súdov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdom alebo z toho vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti výkonu spravodlivosti“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 zákona z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Európskej únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Európskej únie?
 - b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a jeho predchádzajúce súdne preskúmanie bolo úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu vylúčené?
4. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd a s článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmto súdom alebo inými súdmi členského štátu (napr. ústavným súdom) v rámci prejudiciálneho konania?
5. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a všeobecná zásada práva obrátiť sa na súd, ktorý bola predtým vytvorený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie veci, v ktorej podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, ak bol tento návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vytvorenia súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-508/19 alebo v rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C-625/18, A.K. a i.?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 6. októbra 2020 –
M. F./T. P.**

(Vec C-496/20)

(2021/C 44/25)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: M. F.

Žalovaný: T. P.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a v spojení s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Európska komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že predseda disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu nemôže až do rozhodnutia vo veci C-791/19 R navrhnúť postúpenie veci o určenie neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, a to vzhľadom na pozastavenie uplatňovania ustanovení článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
 - a) súd členského štátu je povinný neuplatniť zákaz „spochybnenia právomoci súdov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdom alebo z toho vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti výkonu spravodlivosti“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 zákona z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Európskej únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Európskej únie?
 - b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a jeho predchádzajúce súdne preskúmanie bolo úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu vylúčené?
3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd a s článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdnym dvorom a týmto súdom alebo inými súdmi členského štátu (napr. ústavným súdom) v rámci prejudiciálneho konania?
4. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a všeobecná zásada práva obrátiť sa na súd, ktorý bola predtým vytvorený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie veci, ak bol tento návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vytvorenia súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-508/19 alebo v rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C-625/18, A.K. a i.?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 9. októbra 2020 –
T.B./T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Vec C-506/20)

(2021/C 44/26)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: T.B.

Žalovaní: T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S. a Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a v spojení s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Európska komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že predseda disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu nemôže až do rozhodnutia vo veci C-791/19 R navrhnúť postúpenie veci o určenie neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, a to vzhľadom na pozastavenie uplatňovania ustanovení článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 2 a článkom 4 ods. 3 ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý rozhoduje vo veci určenia neexistencie služobného pomeru sudcu súdu členského štátu z dôvodu závažných pochybení v procese menovania sudcu, má povinnosť nariadiť predbežné opatrenie a zakázať žalovanému v tejto veci, aby rozhodoval v akýchkoľvek iných veciach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, a to pod sankciou neúčinnosti aktov alebo rozhodnutí vydaných týmto sudcom a nariadiť ostatným orgánom, aby neprideliť veci tomuto žalovanému alebo ho neustanovovali do zložení rozhodujúcich senátov?
3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
 - a) súd členského štátu je povinný neuplatniť zákaz „spochybnenia právomoci súdov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdom alebo z toho vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti výkonu spravodlivosti“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 zákona z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Európskej únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Európskej únie?
 - b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a jeho predchádzajúce súdne preskúmanie bolo úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu vylúčené?
4. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd a s článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmto súdom alebo inými súdmi členského štátu (napr. ústavným súdom) v rámci prejudiciálneho konania?

5. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a všeobecná zásada práva obrátiť sa na súd, ktorý bola predtým vytvorený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie veci, v ktorej podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, ak bol tento návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vytvorenia súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-508/19 alebo v rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C-625/18, A.K. a i.?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 22. septembra 2020 –
M. F./J. M.**

(Vec C-509/20)

(2021/C 44/27)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: M. F.

Žalovaný: J. M.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že návrh predsedu disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu, v ktorom sa požaduje postúpenie spisu týkajúceho sa veci určenia neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, treba zamietnuť ako návrh podaný subjektom, ktorý až do vynesenia rozsudku vo veci C-791/19 nemôže vykonávať žiadne kroky s ohľadom na pozastavenie uplatňovania článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde) (konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 ZEÚ v spojení s článkom 19 ZEÚ a právo obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
 - a) vnútroštátny súd je povinný zdržať sa uplatnenia zákazu „spochybňovania mandátu sudcov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdmi alebo z tohto vymenovania vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti súdnictva“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde) (konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825 v znení neskorších predpisov), keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Únie?
 - b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal odovzdaniu aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a súdne preskúmanie, ktoré by predchádzalo takémuto procesu, bolo vylúčené úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu?
3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ZEÚ, právo obrátiť sa na súd a článok 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmto súdom alebo inými vnútroštátnymi súdmi (napr. ústavným súdom) s využitím prejudiciálneho konania?

4. Má sa článok 19 ZEÚ v spojení s článkom 267 ZFEÚ a všeobecná zásada práva obrátiť sa na súd vopred zriadený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie spisu týkajúceho sa veci, v ktorej podal na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania, ak bol takýto návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vedúcich k vytvoreniu súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v prejudiciálnej otázke vo veci C-508/19 alebo v rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C- 625/18, A.K. a i.?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 13. októbra 2020 –
B. S./T. D., M. D., P. K., J. L., M. Ł., O. N., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Vec C-511/20)

(2021/C 44/28)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: B. S.

Žalovaní: T. D., M. D., P. K., J. L., M. Ł., O. N. a Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a v spojení s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Európska komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že predseda disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu nemôže až do rozhodnutia vo veci C-791/19 R navrhnúť postúpenie veci o určenie neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, a to vzhľadom na pozastavenie uplatňovania ustanovení článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 2 a článkom 4 ods. 3 ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý rozhoduje vo veci určenia neexistencie služobného pomeru sudcu súdu členského štátu z dôvodu závažných pochybení v procese menovania sudcu, má povinnosť nariadiť predbežné opatrenie a zakázať žalovanému v tejto veci, aby rozhodoval v akýchkoľvek iných veciach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, a to pod sankciou neúčinnosti aktov alebo rozhodnutí vydaných týmto sudcom a nariadiť ostatným orgánom, aby neprideľovali veci tomuto žalovanému alebo ho neustanovovali do zložení rozhodujúcich senátov?

3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
- a) súd členského štátu je povinný neuplatniť zákaz „spochybnenia právomoci súdov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdom alebo z toho vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti výkonu spravodlivosti“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 zákona z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Európskej únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Európskej únie?
 - b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a jeho predchádzajúce súdne preskúmanie bolo úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu vylúčené?
4. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ZFEÚ a so zásadou práva obrátiť sa na súd a s článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmito súdom alebo inými súdmi členského štátu (napr. ústavným súdom) v rámci prejudiciálneho konania?
5. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 267 ZFEÚ a so všeobecnou zásadou práva obrátiť sa na súd, ktorý bola predtým vytvorený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie veci, v ktorej podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, ak bol tento návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vytvorenia súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-508/19 alebo v rozsudku Súdného dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C-625/18, A.K. a i.?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy w Warszawie (Poľsko)
28. októbra 2020 – ORLEN KolTrans sp. z o. o./Prezes Urzędu Transportu Kolejowego**

(Vec C-563/20)

(2021/C 44/29)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ORLEN KolTrans sp. z o. o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 30 ods. 2 písm. e) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že priznáva železničnému podniku, ktorý používa alebo má v úmysle používať železničnú infraštruktúru, právo zúčastniť sa konania vedeného regulačným orgánom, ktorého cieľom je stanovenie výšky poplatkov za prístup k železničnej infraštruktúre manažérom železničnej infraštruktúry?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, má sa článok 30 ods. 5 a 6 smernice 2001/14/ES vykladať v tom zmysle, že priznáva železničnému podniku, ktorý používa alebo má v úmysle používať železničnú infraštruktúru, právo napadnúť rozhodnutie regulačného orgánu, ktorým sa schvaľuje výška poplatkov za prístup k železničnej infraštruktúre stanovených manažérom tejto infraštruktúry?

(¹) Ú. v. ES L 75, 2001, s. 29; Mím. vyd. 07/005, s. 404.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 9. novembra 2020 –
Ligebehandlingsnævnet ako zástupca A/HK/Danmark a HK/Privat**

(Vec C-587/20)

(2021/C 44/30)

Jazyk konania: dáncina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ligebehandlingsnævnet ako zástupca A

Žalovaní: HK/Danmark a HK/Privat

Vedľajší účastník konania: Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH)

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 3 ods. 1 písm. a) smernice o zamestnanosti (¹) vykladať tak, že na politicky volenú odvetvovú predsedníčku odborovej organizácie sa za okolností uvedených [v návrhu na začatie prejudiciálneho konania] vzťahuje smernica o zamestnanosti?

(¹) Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mím. vyd. 05/004, s. 79).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 16. novembra
2020 – ROI Land Investments Ltd./FD**

(Vec C-604/20)

(2021/C 44/31)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: ROI Land Investments Ltd.

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: FD

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 6 ods. 1 v spojení s článkom 21 ods. 2 a článkom 21 ods. 1 písm. b) bodom i) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie č. 1215/2012“) ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že zamestnanec môže žalovať právnickú osobu, ktorá nie je jeho zamestnávateľom a ktorá nemá bydlisko v zmysle článku 63 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 na území členského štátu, ale ktorá vo vzťahu k zamestnancovi na základe dohody o ručení priamo ručí za nároky vyplývajúce z individuálnej pracovnej zmluvy uzavretej s tretou osobou, na súdoch podľa miesta, kde alebo odkiaľ zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu v pracovnom pomere, alebo na súdoch podľa miesta, kde naposledy vykonával prácu v pracovnom pomere, ak by bez dohody o ručení nedošlo k uzavretiu pracovnej zmluvy s uvedenou tretou osobou?
2. Má sa článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že výhrada týkajúca sa článku 21 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012 vylučuje uplatnenie noriem právomoci stanovených vo vnútroštátnom práve členského štátu, ktoré zamestnancovi umožňujú žalovať právnickú osobu, ktorá vo vzťahu k nemu za okolností, aké sú opísané v prvej otázke, priamo ručí za nároky vyplývajúce z individuálnej pracovnej zmluvy uzavretej s tretou osobou, ako „právneho nástupcu“ zamestnávateľa na súdoch podľa miesta obvyklého výkonu práce, ak taká právomoc nie je daná podľa článku 21 ods. 2 v spojení s článkom 21 ods. 1 písm. b) bodom i) nariadenia č. 1215/2012?
3. V prípade, ak bude odpoveď na prvú otázku záporná a odpoveď na druhú otázku bude kladná:
 - a) Má sa článok 17 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že pojem „povolanie“ zahŕňa závislé zamestnanie v pracovnom pomere?
 - b) V prípade kladnej odpovede, má sa článok 17 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že dohoda o ručení, na základe ktorej právnická osoba priamo ručí za nároky zamestnanca vyplývajúce z individuálnej pracovnej zmluvy uzavretej s tretou osobou, predstavuje zmluvu, ktorú zamestnanec uzavrel na účely, ktoré je možné považovať za súčasť jeho povolania?
4. Ak by mal vnútroštátny súd podľa odpovede na vyššie uvedené otázky medzinárodnú právomoc na rozhodnutie sporu:
 - a) Má sa článok 6 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že pojem „výkon povolania“ zahŕňa závislé zamestnanie v pracovnom pomere?
 - b) V prípade kladnej odpovede, má sa článok 6 ods. 1 nariadenia Rím I vykladať v tom zmysle, že dohoda o ručení, na základe ktorej právnická osoba priamo ručí vo vzťahu k zamestnancovi za nároky vyplývajúce z individuálnej pracovnej zmluvy uzavretej s tretou osobou, predstavuje zmluvu, ktorú zamestnanec uzavrel na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti výkonu jeho povolania?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 177, 2008, s. 6.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo
(Portugalsko) 17. novembra 2020 – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal,
Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Vec C-605/20)

(2021/C 44/32)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciálne otázky

1. Je v súlade s právom Únie taký výklad, podľa ktorého sa opravy vykonané počas takzvanej „záručnej doby“ považujú za transakcie oslobodené od dane len vtedy, ak sú uskutočnené bezodplatne a pokiaľ sú implicitne zahrnuté do predajnej ceny výrobku, na ktorý sa vzťahuje záruka, a preto poskytovanie služieb uskutočnené v záručnej dobe (bez ohľadu na to, či tieto plnenia zahŕňajú alebo nezahŕňajú použitie materiálov), ktoré je predmetom faktúry, musí podliehať dani, keďže sa nevyhnutne musí považovať za poskytovanie služieb za protihodnotu?
2. Má sa vystavenie vyúčtovania dodávateľovi komponentov veterných turbín na úhradu nákladov, ktoré znáša kupujúci uvedených výrobkov počas záručnej doby za účelom nahradenia komponentov (nové dovozy výrobkov od dodávateľa, na ktoré sa uplatnila DPH, a ktoré viedli k odpočítaniu dane) a zodpovedajúcej opravy (prostredníctvom nadobudnutia služieb od tretích strán s vyrubeníím DPH) v rámci poskytovania služieb týkajúcich sa výstavby veterného parku tretím stranám zo strany uvedeného kupujúceho (patriaci do rovnakej skupiny ako predávajúci so sídlom v tretej krajine), považovať za jednoduchú transakciu prenesenia nákladov, a ako taká byť oslobodená od DPH, alebo sa má považovať za poskytovanie služieb za protihodnotu, ktoré musí viesť k vyrubeniu dane?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy (Poľsko) 18. novembra 2020 –
trestné konanie proti YP a i.**

(Vec C-615/20)

(2021/C 44/33)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Okręgowy.

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

YP a i.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa právo Únie, najmä článok 47 Charty základných práv (ďalej len „Charta“) a v ňom zakotvené právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom a právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, vykladať tak, že bráni ustanoveniam vnútroštátneho práva podrobnejšie predstavených v druhej a tretej otázke nižšie, t. j. článkom 80 a 129 ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon z 27. júla 2001 o organizácii všeobecných súdov; ďalej len „p.u.s.p.“), ako aj článku 110 § 2a p.u.s.p. a článku 27 § 1 bodu 1a ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde; ďalej len „zákon Najvyššom súde“), ktoré umožňujú disciplinárnemu senátu Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) zbaviť sudcu imunity, pozastaviť mu výkon jeho funkcie a tým mu fakticky znemožniť, aby rozhodoval o pridelených veciach, najmä keď:
 - a) disciplinárny senát Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) nie je „súdom“ v zmysle článku 47 Charty, článku 6 EDLP a článku 45 ods.1 poľskej ústavy (rozsudky C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982);
 - b) členovia disciplinárneho senátu Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) majú obzvlášť silné väzby so zákonodarnou a výkonnou mocou (uznesenie z 8. apríla 2020, Komisia/Poľsko, C-791/19 R, EU:C:2020:277);
 - c) Poľská republika je povinná pozastaviť uplatňovanie niektorých ustanovení ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon o Najvyššom súde) týkajúcich sa tzv. disciplinárneho senátu a nepostúpiť veci prebiehajúce pred týmto senátom rozhodovaciemu zloženiu, ktoré nespĺňa požiadavky nezávislosti (uznesenie z 8. apríla 2020, Komisia/Poľsko, C-791/19 R, EU:C:2020:277).

2. Má sa právo Únie, najmä článok 2 ZEÚ a v ňom zakotvená hodnota právneho štátu, ako aj požiadavky účinnej súdnej ochrany vyplývajúce z článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ, vykladať tak, že „ustanovenia upravujúce systém disciplinárnych opatrení voči osobám, ktorých úlohou je rozhodovať v súdnych konaniach“ zahŕňajú aj ustanovenia týkajúce sa vyvodenia trestnoprávnej zodpovednosti voči sudcovi alebo odňatia slobody sudcovi (zadržania sudcu) vnútroštátneho súdu, akými sú článok 181 poľskej ústavy v spojení s článkami 80 a 129 p.u.s.p., podľa ktorých:
- a) vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči sudcovi alebo odňatie slobody sudcovi (zadržanie sudcu) vnútroštátneho súdu v zásade na návrh prokurátora si vyžaduje udelenie súhlasu zo strany príslušného disciplinárneho súdu;
 - b) disciplinárny súd v rámci udeľovania súhlasu s vyvodením trestnoprávnej zodpovednosti voči sudcovi alebo s odňatím slobody sudcovi (zadržaním sudcu) vnútroštátneho súdu môže (a v niektorých prípadoch má povinnosť) pozastaviť tomuto sudcovi výkon jeho funkcie;
 - c) ak disciplinárny súd pozastaví sudcovi vnútroštátneho súdu výkon jeho funkcie, je povinný danému sudcovi počas obdobia pozastavenia funkcie zároveň znížiť plat v rozsahu stanovenom týmito ustanoveniami?
3. Má sa právo Únie, najmä predpisy uvedené v druhej otázke, vykladať tak, že bráni takým ustanoveniam členského štátu, ako článok 110 § 2a p.u.s.p. a článok 27 § 1 bod 1a zákona o Najvyššom súde, podľa ktorých veci týkajúce sa udelenia súhlasu s vyvodením trestnoprávnej zodpovednosti voči sudcovi alebo odňatím slobody sudcovi (zadržaním sudcu) vnútroštátneho súdu spadajú v prvostupňovom, ako aj druhostupňovom konaní do výlučnej príslušnosti takého orgánu, akým je disciplinárny senát, predovšetkým s ohľadom na to (jednotlivo alebo kumulatívne), že:
- a) vytvorenie disciplinárneho senátu sa časovo zhoduje so zmenou zásad vymenovania členov takého orgánu, akým je Krajowa Rada Sądownictwa (Štátna súdna rada, ďalej len „Štátna súdna rada“), ktorá sa zúčastňuje na procese menovania sudcov a na návrh ktorej boli menovaní všetci členovia disciplinárneho senátu;
 - b) vnútroštátny zákonodarcu vylúčil možnosť presunutia do disciplinárneho senátu úradujúcich sudcov takého vnútroštátneho súdu posledného stupňa, akým je Sąd Najwyższy (Najvyšší súd), v rámci ktorého tento senát funguje, takže v disciplinárnom senáte môžu zasadať len noví členovia menovaní na návrh Štátnej súdnej rady v zmenenom zložení;
 - c) disciplinárny senát sa vyznačuje najmä vysokým stupňom autonómie v rámci Sądu Najwyższego (Najvyšší súd);
 - d) Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) v rozsudkoch vydaných na účely vykonania rozsudku z 19. novembra 2019, A.K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu) (C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982), potvrdil, že Štátna súdna rada v zmenenom zložení nie je orgánom nezávislým od zákonodarnej a výkonnej moci a že disciplinárny senát nie je „súdom“ v zmysle článku 47 Charty, článku 6 EDP a článku 45 ods. 1 poľskej ústavy;
 - e) návrh na udelenie súhlasu s vyvodením trestnoprávnej zodpovednosti voči sudcovi alebo so zbavením slobody sudcu (zadržaním sudcu) vnútroštátneho súdu v zásade dáva prokurátor, ktorého služobne nadriadeným je orgán výkonnej moci, a to minister spravodlivosti, ktorý môže dávať prokurátorom záväzné inštrukcie týkajúce sa obsahu procesných úkonov, a zároveň členovia disciplinárneho senátu a Štátnej súdnej rady v zmenenom zložení majú, ako konštatoval Sąd Najwyższy (Najvyšší súd) v rozsudkoch uvedených v druhej otázke písmene d), obzvlášť silné väzby so zákonodarnou a výkonnou mocou a z tohto dôvodu nemožno disciplinárny senát považovať za tretí subjekt vo vzťahu k účastníkovi konania;
 - f) Poľská republika bola povinná pozastaviť uplatňovanie niektorých ustanovení zákona o Najvyššom súde týkajúcich sa disciplinárneho senátu a nepostúpiť veci prebiehajúce pred týmto senátom na rozhodnutie zloženia, ktoré nespĺňa požiadavky, v súlade s uznesením z 8. apríla 2020, Komisia/Poľsko (C-791/19 R, EU:C:2020:277)?

4. V prípade udelenia súhlasu s vyvodením trestnoprávnej zodpovednosti voči sudcovi vnútroštátneho súdu a pozastavenia tomuto sudcovi výkonu funkcie spolu so znížením jeho platu počas tohto pozastavenia, sa má právo Únie, najmä ustanovenia uvedené v druhej otázke a zásada prednosti, zásada lojálnej spolupráce uvedená v článku 4 ods. 3 ZEÚ a zásada právnej istoty, vykladať tak, že bránia tomu, aby takéto udelenie súhlasu bolo platné, najmä pokiaľ ide o pozastavenie výkonu funkcie sudcu, pokiaľ daný súhlas udelil taký orgán ako disciplinárny senát, takže:
- a) všetky štátne orgány (vrátane súdu predkladajúceho návrh, v ktorom zasadá sudca, na ktorého sa vzťahuje tento súhlas, ako aj orgány, ktoré majú právomoc určiť a zmeniť zloženie vnútroštátneho súdu) majú povinnosť tento súhlas nezohľadniť a umožniť sudcovi vnútroštátneho súdu, voči ktorému bol vydaný súhlas, aby zasadal v rozhodovacom zložení tohto súdu,
 - b) súd, v ktorom zasadá sudca, na ktorého sa vzťahuje tento súhlas, je súdom zriadeným zákonom, ktorý je nezávislý a nestranný a ktorý teda môže rozhodovať ako „súd“ o otázkach týkajúcich sa uplatňovania alebo výkladu práva Únie?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) 25. novembra 2020 – A/Sosiaali- ja terveystalon lupa- ja valvontavirasto

(Vec C-634/20)

(2021/C 44/34)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: A

Odporca v odvolacom konaní: Sosiaali- ja terveystalon lupa- ja valvontavirasto

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 45 alebo 49 ZFEÚ s prihliadnutím na zásadu proporcionality vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby príslušný orgán hostiteľského členského štátu na základe vnútroštátnych právnych predpisov priznal určitej osobe právo na výkon lekárskeho povolania, ktoré platí len tri roky a ktoré je obmedzené v tom zmysle, že táto osoba môže vykonávať činnosť len pod vedením a dohľadom registrovaného lekára a v tom istom období musí absolvovať trojročnú osobitnú odbornú prípravu v odbore všeobecné lekárstvo, aby mohla v hostiteľskom členskom štáte získať povolenie na samostatný výkon lekárskeho povolania, ak sa vezme do úvahy, že:

- a) táto osoba v domovskom členskom štáte získala prvý diplom v odbore lekárstvo, ale pri podaní žiadosti o uznanie odbornej kvalifikácie v hostiteľskom členskom štáte nebola schopná predložiť osvedčenie o odbornej stáži v trvaní jedného roka, ktoré sa v domovskom členskom štáte dodatočne vyžaduje ako podmienka na získanie odbornej kvalifikácie;
- b) tejto osobe bola v hostiteľskom členskom štáte so zreteľom na článok 55a smernice o odborných kvalifikáciách ⁽¹⁾ ako prednostná alternatíva, ktorú táto osoba odmietla, ponúknutá možnosť absolvovať v hostiteľskom členskom štáte počas trojročného obdobia odbornú stáž zodpovedajúcu usmerneniam domovského členského štátu a požiadať o jej uznanie na príslušnom orgáne domovského členského štátu, aby potom mohla v hostiteľskom členskom štáte opäť požiadať o udelenie práva na výkon lekárskeho povolania prostredníctvom automatického systému uznávania uvedeného v smernici;

- c) účel vnútroštátnych predpisov hostiteľského členského štátu spočíva v zvýšení bezpečnosti pacientov, ako aj kvality služieb v zdravotníctve tým, že sa zabezpečí, aby zdravotnícki pracovníci mali odborné vzdelanie potrebné na svoju odbornú činnosť, inú dostatočnú odbornú kvalifikáciu a ostatné schopnosti vyžadované na túto odbornú činnosť?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 2005, s. 22).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail de Liège (Belgicko)
26. novembra 2020 – VT/Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)**

(Vec C-641/20)

(2021/C 44/35)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal du travail de Liège

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: VT

Žalovaný: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Prejudiciálna otázka

Keď sa členský štát rozhodne odobrať utečencovi jeho postavenie podľa článku 11 smernice 2011/95 (¹), a následne mu odobrať povolenie na pobyt a nariadiť opustenie územia, majú sa články 7 a 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (²), v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, vykladať tak, že znamenajú, že dotknutá osoba si zachováva predbežné právo alebo pobyt, ako aj svoje sociálne práva počas preskúmania súdneho prostriedku nápravy podaného proti rozhodnutiu o ukončení pobytu a o návrate?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

(²) Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 1. decembra
2020 – Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht/TB**

(Vec C-646/20)

(2021/C 44/36)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht

Žalovaný: TB

za účasti: Standesamt Mitte von Berlin, RD

Prejudiciálne otázky

Na účely výkladu článku 1 ods. 1 písm. a), článku 2 bodu 4, článku 21 ods. 1 a článku 46 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 ⁽¹⁾ boli položené tieto otázky:

1. Ide v prípade zrušenia manželstva na základe článku 12 talianskeho zákonného dekrétu (Decreto Legge) č. 132 z 12. septembra 2014 (DL č. 132/2014) o rozsudok o rozvode manželstva v zmysle nariadenia Brusel IIa?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Má sa so zrušením manželstva na základe článku 12 talianskeho zákonného dekrétu (Decreto Legge) č. 132 z 12. septembra 2014 (DL č. 132/2014) zaobchádzať podľa právnej úpravy v článku 46 nariadenia Brusel IIa týkajúcej sa verejných listín a dohôd?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 2003, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 243).

Odvolanie podané 4. decembra 2020: Hermann Albers eK proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 5. októbra 2020 vo veci T-597/18, Hermann Albers/Európska komisia

(Vec C-656/20 P)

(2021/C 44/37)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Hermann Albers eK (v zastúpení: S. Roling, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Spolková republika Nemecko, Land Niedersachsen

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje:

- čiastočne zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 5. októbra 2020, Hermann Albers/Komisia T-597/18, zrušením bodov 1 a 2 jeho výroku,
- v plnom rozsahu vyhovieť návrhom predloženým v prvostupňovom konaní na zrušenie rozhodnutia Európskej komisie z 12. júla 2018, C(2018) 4385 final ⁽¹⁾ a uložiť Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil význam článkov 107 a 108 ZFEÚ, pokiaľ ide o § 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (zákon o miestnej doprave Spolkovej krajiny Dolné Sasko – NNVG). § 7a NNVG na rozdiel od toho, čo tvrdí Všeobecný súd, predstavuje novú pomoc, na ktorú sa vzťahuje oznamovacia povinnosť.

Pokiaľ ide o článok 107 ZFEÚ, opatrenie nie je len medzištátnym prerozdelením finančných prostriedkov v rozsahu, v akom sú poverujúce orgány v rámci svojej dvojitej úlohy majiteľov podnikov verejnej dopravy príjemcami finančných dotácií a využívajú ich selektívnym spôsobom prostredníctvom priamych príspevkov na úkor súkromného sektora. Poverujúce orgány totiž kontrolujú podniky verejnej dopravy ako svoje „vlastné služby“. Finančné dotácie poskytnuté poverujúcim orgánom neoddeliteľne súvisia s poskytnutím výhody, keďže použitie prostriedkov na hospodársku činnosť komunálnych podnikov je v tom čase už určené. To narušuje hospodársku súťaž a prekáža obchodu medzi členskými štátmi.

Okrem toho a s prihliadnutím na povahu štátnej pomoci stanovenej v § 7a NNVG, ale aj nezávisle od toho, ide tiež o porušenie článku 108 ods. 3 ZFEÚ, pretože Spolková republika Nemecko neoznámila § 7b NNVG Európskej komisii.

(¹) Rozhodnutie Európskej komisie o nevznesení námietok voči opatreniu prijatému Spolkovou krajinou Dolné Sasko (Niedersachsen) v súlade s § 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (vec SA.46538 [2017/NN]) (Ú. v. EÚ C 292, 2018, s. 1).

Žaloba podaná dňa 5. decembra 2020 – Európska komisia v. Slovenská republika

(Vec C-661/20)

(2021/C 44/38)

Jazyk konania: slovenčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: C. Hermes, R. Lindenthal, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Slovenská republika

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor vyhlásil, že:

- Slovenská republika si nesplnila povinnosti podľa článku 6 ods. 3 v spojení s článkom 7 smernice Rady 92/43/EHS (¹) z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín tým, že vyňala programy starostlivosti o lesy a ich zmeny, náhodnú ťažbu dreva a opatrenia na predchádzanie ohrozeniu lesov a odstránenie následkov škôd spôsobených prírodnými katastrofami z požiadavky, aby v prípade, že môžu mať pravdepodobne významný vplyv na územia sústavy Natura 2000, podliehali primeranému posúdeniu ich vplyvov na príslušné územia z hľadiska cieľov ochrany týchto území,
- Slovenská republika si nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 6 ods. 2 v spojení s článkom 7 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín tým, že neprijala primerané kroky na zabránenie poškodeniu biotopov a podstatnému rušeniu v osobitných chránených územiach vyhlásených pre ochranu hlucháňa hôrneho (OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Chočské vrchy SKCHVU050, OCHÚ Horná Orava SKCHVU008, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ Malá Fatra SKCHVU013, OCHÚ Poľana SKCHVU022, OCHÚ Slovenský Raj SKCHVU053, OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051 a OCHÚ Strážovské vrchy SKCHVU028),
- Slovenská republika si nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 4 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES (²) z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva tým, že neprijala osobitné ochranné opatrenia týkajúce sa biotopu hlucháňa hôrneho v rámci OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ SKCHVU013 Malá Fatra a OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051, vyhlásených pre jeho ochranu, aby sa zabezpečilo jeho prežitie a rozmnožovanie v oblasti jeho rozšírenia, a
- zaviazal Slovenskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch podlieha akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so správou lokality alebo pre ňu nie je potrebný, ale pravdepodobne významne ovplyvní túto lokalitu, primeranému hodnoteniu jeho vplyvov na danú lokalitu z hľadiska cieľov ochrany lokality. Príslušné vnútroštátne orgány môžu na základe záverov posúdenia vplyvov na lokalitu súhlasiť s plánom alebo projektom iba po tom, čo sa presvedčia, že nepriaznivo neovplyvní integritu príslušnej lokality. v Slovenskej republike zákon o ochrane prírody a zákon o lesoch nezabezpečili, aby programy starostlivosti o lesy a ich zmeny, náhodná ťažba dreva a opatrenia na predchádzanie ohrozeniu lesov a odstránenie následkov škôd spôsobených prírodnými katastrofami podliehali povinnosti primeraného hodnotenia vplyvov na lokality sústavy Natura 2000. Správna transpozícia článku 6 ods. 3 v spojení s článkom 7 smernice o biotopoch nebola zabezpečená v momente uplynutia lehoty v odôvodnenom stanovisku a spôsobuje pokračujúce problémy doteraz.

Podľa článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch, členské štáty podniknú primerané kroky, aby sa na osobitne chránených územiach predišlo poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, ako aj rušeniu druhov, pre ktoré boli územia vyhlásené za chránené, pokiaľ by takéto rušenie bolo podstatné vo vzťahu k cieľom smernice. Toto ustanovenie sa podľa článku 7 smernice o biotopoch vzťahuje tak na lokality s európskym významom, ako aj na osobitne chránené územia podľa smernice o vtákoch. Slovensko vyhlásilo v zmysle článku 4 ods. 1 smernice o vtákoch postupne 12 osobitných chránených území na ochranu hlucháňa hôrneho, ktorý je druhom uvedeným v prílohe I k smernici o vtákoch. Slovensko však nepodniklo primerané kroky, aby predišlo poškodeniu biotopov hlucháňa hôrneho a podstatnému rušeniu tohto druhu v týchto 12 osobitných chránených územiach.

Slovenská republika mala povinnosť podľa článku 4 ods. 1 smernice o vtákoch stanoviť v 12 osobitných chránených územiach vyhlásených na ochranu hlucháňa hôrneho zvláštne opatrenia, ktoré zahŕňajú povinnosť ustanoviť osobitné ciele ochrany. Slovenská republika v čase uplynutia lehoty v odôvodnenom stanovisku a ani v čase podania tejto žaloby ešte neprijala programy starostlivosti o chránené územia podľa zákona o ochrane prírody pre biotopy hlucháňa hôrneho v 7 osobitných chránených územiach.

(¹) Ú. v. ES 1992, L 206, s. 7; Mím. Vyd.: 15 / 002, s. 102.

(²) Ú. v. EÚ 2010, L 20, s. 7.

**Odvolaie podané 4. decembra 2020 proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora)
z 23. septembra 2020 vo veci T-414/17, Hypo Vorarlberg Bank AG/Jednotná rada pre riešenie
krízových situácií**

(Vec C-663/20 P)

(2021/C 44/39)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) (v zastúpení: H. Ehlers, P.A. Messina a J. Kerlin, Bevollmächtigte, H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Hypo Vorarlberg Bank AG

Návrhy odvolateľky

Odvolaiteľka navrhuje:

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 23. septembra 2020, Hypo Vorarlberg Bank/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (T-414/17, EU:T:2020:437),
- zamietnuť žalobu v celom rozsahu,
- uložiť odporkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod: porušenie článku 85 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, skreslenie dôkazov a porušenie práva SRB na spravodlivý proces.

SRB v prvom rade tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil článok 85 ods. 3 svojho rokovacieho poriadku, keď konštatoval, že dôkazy týkajúce sa riadneho osvedčovania, ktoré SRB predložila na pojednávaní, sú neprípustné, že SRB riadne neosvedčila svoje rozhodnutie z 11. apríla 2017 o výpočte príspevkov *ex ante* na rok 2017 do jednotného fondu pre riešenie krízových situácií (SRB/ES/SRF/2017/05) (ďalej len „sporné rozhodnutie“). SRB v tejto súvislosti uvádza po prvé, že bolo odôvodnené predložiť na pojednávaní dôkazy týkajúce sa riadneho osvedčenia sporného rozhodnutia, keďže otázka neexistencie osvedčenia nebola predtým predmetom ani písomnej časti konania, ani nebola posúdená v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania či uznesenia o zabezpečení dôkazu. SRB po druhé tvrdí, že Všeobecný súd svojvoľne skreslil dôkazy, keď ich nezohľadnil a konštatoval, že aj keď by boli prípustné, neboli podložené. Všeobecný súd okrem toho, keď konštatoval, že predložené dôkazy v každom prípade neumožňujú preukázať neoddeliteľnú súvislosť medzi sprievodným listom predsedníčky SRB a prílohou sporného rozhodnutia, nezohľadnil referenčné číslo nachádzajúce sa na sprievodnom liste, ktorý neoddeliteľne spája tento list s elektrickým spisom, ktorý obsahoval napadnuté rozhodnutie a jeho prílohu. SRB po tretie uvádza, že Všeobecný súd porušil jej právo na spravodlivý proces, keď pred pojednávaním nepoukázal na problém neexistencie osvedčenia, keď neprijal ponuku SRB na predloženie dodatočných dôkazov a keď jej ani raz nespomenul, že usudzuje, že dôkazy nie sú dostatočné.

Druhý odvolací dôvod: porušenie článku 295 ZFEÚ

SRB v druhom rade tvrdí, že Všeobecný súd pripustil neprimeraný rozsah požiadaviek vyplývajúcich z článku 296 ZFEÚ a článku 47 Charty základných práv, keď konštatoval, že napadnuté rozhodnutie nebolo z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené v rozsahu, v akom neumožňovalo spoločnosti Hypo Vorarlberg Bank overiť správnosť výpočtu, ktoré toto rozhodnutie obsahovalo. Podľa SRB Všeobecný súd nedospel k spojitosti týchto požiadaviek s požiadavkou dôvernosti, ako vyplýva z článku 339 ZFEÚ, ktorú Všeobecný súd neskúmal v rozsudku, ako aj ostaté zásady práva Únie. Nariadenie (EÚ) 2015/63⁽¹⁾, z ktorého vychádza výpočet príspevkov a ktorého platnosť nebola napadnutá spoločnosťou Hypo Vorarlberg Bank, vedie k primeranej rovnováhe medzi zásadami transparentnosti, povinnosti zachovávať služobné tajomstvo a ostatnými cieľmi, ktoré sleduje, najmä cieľom spočívajúcim v dosiahnutí konkrétnej cieľovej úrovne príspevkov na financovanie Jednotného fondu na riešenie krízových situácií a vo výbere príspevkov od všetkých dotknutých inštitúcií spravodlivým a primeraným spôsobom. SRB sa domnieva, že sporné rozhodnutie odôvodnila v súlade s týmto právnym rámcom a že si takto z právneho hľadiska splnila povinnosť dostatočného odôvodnenia tohto rozhodnutia.

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

Odvolanie podané 4. decembra 2020: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) z 23. septembra 2020 vo veci T-420/17, Portigon AG/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií

(Vec C-664/20 P)

(2021/C 44/40)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (SRB) (v zastúpení: P.A. Messina a J. Kerlin, Bevollmächtigte, H.-G. Kamann, F. Louis a P. Gey, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Portigon AG, Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje:

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 23. septembra 2020, Portigon/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (T-414/17, EU:T:2020:438),
- zamietnuť žalobu v celom rozsahu,
- uložiť odporkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod: porušenie článku 85 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, skreslenie dôkazov a porušenie práva SRB na spravodlivý proces.

SRB v prvom rade tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil článok 85 ods. 3 svojho rokovacieho poriadku, keď konštatoval, že dôkazy týkajúce sa riadneho osvedčovania, ktoré SRB predložila na pojednávaní, sú neprípustné, že SRB riadne neosvedčila svoje rozhodnutie z 11. apríla 2017 o výpočte príspevkov *ex ante* na rok 2017 do jednotného fondu pre riešenie krízových situácií (SRB/ES/SRF/2017/05) (ďalej len „sporné rozhodnutie“). SRB v tejto súvislosti uvádza po prvé, že bolo odôvodnené predložiť na pojednávaní dôkazy týkajúce sa riadneho osvedčenia sporného rozhodnutia, keďže otázka neexistencie osvedčenia nebola predtým predmetom ani písomnej časti konania, ani nebola posúdená v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania či uznesenia o zabezpečení dôkazu. SRB po druhé tvrdí, že Všeobecný súd svojvoľne skreslil dôkazy, keď ich nezohľadnil a konštatoval, že aj keď by boli prípustné, neboli podložené. Všeobecný súd okrem toho, keď konštatoval, že predložené dôkazy v každom prípade neumožňujú preukázať neoddeliteľnú súvislosť medzi sprievodným listom predsedníčky SRB a prílohou sporného rozhodnutia, nezohľadnil referenčné číslo nachádzajúce sa na sprievodnom liste, ktorý neoddeliteľne spája tento list s elektrickým spisom, ktorý obsahoval napadnuté rozhodnutie a jeho prílohu. SRB po tretie uvádza, že Všeobecný súd porušil jej právo na spravodlivý proces, keď pred pojednávaním nepoukázal na problém neexistencie osvedčenia, pretože jej neumožnil písomne odpovedať na nepodložené tvrdenia spoločnosti Portigon, neprijal ponuku SRB na predloženie dodatočných dôkazov a ani raz jej nespomenul, že usudzuje, že dôkazy nie sú dostatočné.

Druhý odvolací dôvod: porušenie článku 295 ZFEÚ

SRB v druhom rade tvrdí, že Všeobecný súd pripustil neprimeraný rozsah požiadaviek vyplývajúcich z článku 296 ZFEÚ a článku 47 Charty základných práv, keď konštatoval, že napadnuté rozhodnutie nebolo z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené v rozsahu, v akom neumožňovalo spoločnosti Portigon overiť správnosť výpočtu, ktoré toto rozhodnutie obsahovalo. Podľa SRB Všeobecný súd nedospel k spojitosti týchto požiadaviek s požiadavkou dôvernosti, ako vyplýva z článku 339 ZFEÚ, ktorú Všeobecný súd neskúmal v rozsudku, ako aj ostaté zásady práva Únie. Nariadenie (EÚ) 2015/63⁽¹⁾, z ktorého vychádza výpočet príspevkov a ktorého platnosť nebola napadnutá spoločnosťou Portigon, vedie k primeranej rovnováhe medzi zásadami transparentnosti, povinnosti zachovávať služobné tajomstvo a ostatnými cieľmi, ktoré sleduje, najmä cieľom spočívajúcim v dosiahnutí konkrétnej cieľovej úrovne príspevkov na financovanie Jednotného fondu na riešenie krízových situácií a vo výbere príspevkov od všetkých dotknutých inštitúcií spravodlivým a primeraným spôsobom. SRB sa domnieva, že sporné rozhodnutie odôvodnila v súlade s týmto právnym rámcom a že si takto z právneho hľadiska splnila povinnosť dostatočného odôvodnenia tohto rozhodnutia.

⁽¹⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

**Odvolaie podané 7. decembra 2020: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN)
proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 5. októbra 2020 vo veci T-583/18, GVN/Európska
komisia**

(Vec C-666/20 P)

(2021/C 44/41)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaie: Gesamtverband Verkehrsgewerbe Niedersachsen eV (GVN) (v zastúpení: C. Antweiler, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Spolková republika Nemecko, Land Niedersachsen

Návrhy odvolateľa

Odvolaie navrhuje:

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 5. októbra 2020, GVN/Komisia (T-583/18, EU:T:2020:466), zrušením bodov 1 a 2 výroku,
- v prípade, že bude odvolanie vyhlásené za dôvodné, vyhovieť návrhu predloženému v prvostupňovom konaní na zrušenie rozhodnutia Európskej komisie z 12. júla 2018, C(2018) 4385 final ⁽¹⁾.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaie v predovšetkým tvrdí, že Všeobecný súd Všeobecný súd porušil článok 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a dopustil sa procesnej chyby najmä tým, že vôbec nezohľadnil vyjadrenie odvolateľa, ktoré je rozhodujúce pre rozhodnutie, pokiaľ ide o podmienky, ktorých sú nemecké spolkové krajiny oprávnené na základe § 64a Personenbeförderungsgesetz (zákon o osobnej doprave – PbefG) nahradiť § 45a uvedeného zákona právom spolkovej krajiny.

Odvolaie okrem toho uvádza viacero porušení práva Únie.

Právo Únie bol v prvom rade porušené tým, že Všeobecný súd v bode 36 napadnutého rozsudku uviedol, že účastníci konania nepopierajú, že nemecký zákonodarca § 45 PBefG a článkom 8 ods. 4 tretou vetou PBefG vylúčil z pôsobnosti nariadenia č. 1370/2007 ⁽²⁾ náhrady týkajúce sa verejnej osobnej dopravy s predplatným cestovným na presuny súvisiace s ich vzdelávaním. Všeobecný súd tak nezohľadnil, že Spolková republika Nemecko v súlade s článkom 3 ods. 3 nariadenia č. 1370/2007 neoznámila Európskej komisii ani § 45a PBefG ani § 8 ods. 4 tretiu vetu PBefG.

Ďalej k porušeniu práva Únie došlo tým, že Všeobecný súd v bode 40 a nasl. napadnutého rozsudku neoprávnene pripustil, že zákonodarca môže na základe článku 3 ods. 3 nariadenia č. 1370/2007 vylúčiť z jeho pôsobnosti nielen všeobecné pravidlá týkajúce sa finančných náhrad poskytnutých na plnenie záväzkov služieb verejnej dopravy žiakov, študentov a učňov, ale aj obmedziť pôsobnosť tejto výnimky tým, že rozhodne o opätovnom začlenení týchto náhrad do pôsobnosti nariadenia č. 1370/2007. Takáto revízia, ktorú Všeobecný súd považuje za prípustnú, je totiž *actus contrarius* rozhodnutia v súlade s článkom 3 ods. 3 druhej vety nariadenia č. 1370/2007. Podlieha teda rovnakým formálnym podmienkam platnosti, ktoré nie sú v prejednávanej veci splnené z dôvodu, že Komisii nebola revízia oznámená.

Napokon k porušeniu práva Únie, konkrétne článku 107 a článku 108 ods. ZFEÚ, došlo tým, že Všeobecný súd v súvislosti s druhým žalobným dôvodom pripustil, že spolková krajina Dolné Sasko neudelila na základe § 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (zákon o miestnej doprave Spolkovej krajiny Dolné Sasko – NNVG) štátnu pomoc podnikom napriek skutočnosti, že všetky komunálne podniky získali v plnej výške finančné prostriedky od miestnych poverujúcich orgánov, ktoré im boli poskytnuté spolkovou republikou Dolné Sasko. Na rozdiel od toho, čo usudzuje Všeobecný súd, nie je možné rozlišovať medzi činnosťou poverujúcich orgánov verejnej moci na jednej strane a ich hospodárskou činnosťou v úlohe spoločníkov dopravných podnikov, nad ktorými vykonávajú dohľad.

- (¹) Rozhodnutie Európskej komisie o nevznesení námietok voči opatreniu prijatému Spolkovou krajinou Dolné Sasko (Niedersachsen) v súlade s § 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (vec SA.46538 [2017/NN]) (Ú. v. EÚ C 292, 2018, s. 1)
- (²) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 z 23. októbra 2007 o službách vo verejnom záujme v železničnej a cestnej osobnej doprave, ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 1191/69 a (EHS) č. 1107/70 (Ú. v. EÚ L 315, 2007, s. 1).

Odvolaie podané 15. decembra 2020: Les Mousquetaires a ITM Entreprises SAS proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 5. októbra 2020 vo veci T-255/17, Les Mousquetaires a ITM Entreprises/Komisia

(Vec C-682/20 P)

(2021/C 44/42)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľky: Les Mousquetaires S.A.S., ITM Entreprises S.A.S. (v zastúpení: N. Jalabert-Doury a K. Mebarek, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Rada Európskej únie

Návrhy

- zrušiť bod 2 rozsudku vydaného Všeobecným súdom vo veci T-255/17,
- vyhovieť návrhom predloženým odvolateľkami v prvostupňovom konaní a zrušiť rozhodnutie Európskej komisie C(2017) 1057 z 9. februára 2017, ako aj rozhodnutie C(2017) 1361 z 21. februára 2017, ktorým sa spoločnostiam Intermarché a Mousquetaires, ako aj všetkým spoločnostiam, ktoré priamo alebo nepriamo kontrolujú, podrobiť sa inšpekcii v súlade s článkom 20 ods. 1 a 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003,
- uložiť Európskej komisii povinnosť nahradiť všetky trovy celého konania vrátane konania pred Všeobecným súdom.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a nedostatku odôvodnenia v rámci analýzy účinnosti opravných prostriedkov týkajúcich sa výkonu inšpekcie.

Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článkov 6 a 8 EDEP, článku 296 Zmluvy a článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 v rozsahu, v akom Všeobecný súd porušil povinnosť odôvodnenia a obmedzenia inšpekčných rozhodnutí.

Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a porušení nariadenia č. 1/2003, v rozsahu, v akom Všeobecný súd kvalifikoval procesnú fázu „pred prijatím opatrení obsahujúcich obvinenie zo spáchania porušenia“, na ktoré sa toto nariadenie nevzťahuje.

Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článkov 6 a 8 EDEP a článku 19 nariadenia č. 1/2003, pretože Všeobecný súd kvalifikoval ako dostatočne závažné indície skutočnosti dotknuté formálnymi a vecnými nezrovnalosťami.

Piaty žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia, ktorý vyplýva z nepreskúmania dôkaznej hodnoty uvedených indícií a z nesprávneho posúdenia indícií.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Reus – Španielsko) – Jaime Cardus Suarez/Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc S.A.)

(Vec C-352/18) ⁽¹⁾

(2021/C 44/43)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 285, 13.8.2018.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 2020 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Spojené kráľovstvo] – Healthspan Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Vec C-703/18) ⁽¹⁾

(2021/C 44/44)

Jazyk konania: angličtina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Uznesenie predsedu deviatej komory Súdneho dvora z 13. novembra 2020 – Wallapop, SL/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Unipreus, SL

(Vec C-763/18 P) ⁽¹⁾

(2021/C 44/45)

Jazyk konania: španielčina

Predseda deviatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 131, 8.4.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Belgicko) – B. O. L./État belge

(Vec C-250/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/46)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 182, 27.5.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois – Francúzsko) – JE, KF/XL Airways SA

(Vec C-286/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/47)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 206, 17.6.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Ceuta – Španielsko) – YV/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Vec C-452/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/48)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 328, 30.9.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Španielsko) – BX/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Vec C-455/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/49)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 328, 30.9.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta – Španielsko) – JF, KG/Bankia SA

(Vec C-482/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/50)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 328, 30.9.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Španielsko) – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Vec C-523/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/51)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 413, 9.12.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Španielsko) – HG, IH/Bankia SA

(Vec C-527/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/52)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 413, 9.12.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 30. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Španielsko) – KM/Subdelegación del Gobierno en Albacete

(Vec C-731/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/53)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 432, 23.12.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Španielsko) – LL, MK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Vec C-732/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/54)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 10, 13.1.2020.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 22. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski rajonen sad – Bulharsko) – PH, OI/„EUROBANK BULGARIA“ AD

(Vec C-745/19) ⁽¹⁾

(2021/C 44/55)

Jazyk konania: bulharčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 413, 9.12.2019.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 6. októbra 2020 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Queen's Bench Division) – Spojené kráľovstvo] – Daimler AG/Walleniusrederierna Aktiebolag, Wallenius Wilhelmsen ASA, Wallenius Logistics AB, Wilhelmsen Ships Holding Malta Limited, Wallenius Wilhelmsen Ocean AS, „K“ Line Holding (Europe) Limited, „K“ Line Europe Limited, Compañía Sudamericana de Vapores SA

(Vec C-2/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/56)

Jazyk konania: angličtina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 68, 2.3.2020.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 9. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Španielsko) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables)/Caja Almindralejo Sociedad Cooperativa de Credito

(Vec C-15/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/57)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 9. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil de Badajoz – Španielsko) – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables)/Liberbank SA

(Vec C-16/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/58)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 137, 27.4.2020.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 16. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Belgicko) – E. M. T./Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Vec C-20/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/59)

Jazyk konania: francúzština

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 95, 23.3.2020.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 19. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Laudamotion GmbH/Verein für Konsumenteninformation

(Vec C-189/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/60)

Jazyk konania: nemčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 279, 24.8.2020.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 12. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta – Španielsko) – XV/Cajamar Caja Rural S.C.C.

(Vec C-268/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/61)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 320, 28.9.2020.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Düsseldorf – Nemecko) – Eurowings GmbH/GDVI Verbraucherhilfe GmbH

(Vec C-365/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/62)

Jazyk konania: nemčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 390, 16.11.2020.

**Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 27. októbra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania,
ktorý podal Landgericht Frankfurt am Main – Nemecko) – flightright GmbH/SunExpressGünes
Ekspres Havacilik A.S.**

(Vec C-434/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/63)

Jazyk konania: nemčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 433, 14.12.2020.

**Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 9. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania,
ktorý podal Landgericht Düsseldorf – Nemecko) – BT/Eurowings GmbH**

(Vec C-438/20) ⁽¹⁾

(2021/C 44/64)

Jazyk konania: nemčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 433, 14.12.2020.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – Industrial Química del Nalón/Komisia

(Vec T-635/18) ⁽¹⁾

(„Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)

(2021/C 44/65)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španielsko) (v zastúpení: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno a P. Sellar, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: M. Wilderspin, R. Lindenthal a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca), Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela z dôvodu prijatia nariadenia Komisie (EÚ) č. 944/2013 z 2. októbra 2013, ktorým sa na účely prispôsobenia technickému a vedeckému pokroku mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí (Ú. v. EÚ L 261, 2013, s. 5), ktorým sa smola z vysokoteplotného uhoľného dechtu klasifikovala medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Industrial Química del Nalón, SA, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra (ECHA) znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 16, 14.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – Tokai erftcarbon/Komisia**(Vec T-636/18) ⁽¹⁾**

(„Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)

(2021/C 44/66)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tokai erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Nemecko) (v zastúpení: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno a P. Sellar, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: M. Wilderspin, R. Lindenthal a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca), Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela z dôvodu prijatia nariadenia Komisie (EÚ) č. 944/2013 z 2. októbra 2013, ktorým sa na účely prispôsobenia technickému a vedeckému pokroku mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí (Ú. v. EÚ L 261, 2013, s. 5), ktorým sa smola z vysokoteplotného uhoľného dechtu klasifikovala medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Tokai erftcarbon GmbH znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra (ECHA) znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 16, 14.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – Bawtry Carbon International/Komisia**(Vec T-637/18) ⁽¹⁾**

(„Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)

(2021/C 44/67)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno a P. Sellar, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: M. Wilderspin, R. Lindenthal a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca), Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä, W. Broere a T. Zbihlej, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela z dôvodu prijatia nariadenia Komisie (EÚ) č. 944/2013 z 2. októbra 2013, ktorým sa na účely prispôsobenia technickému a vedeckému pokroku mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí (Ú. v. EÚ L 261, 2013, s. 5), ktorým sa smola z vysokoteplotného uhoľného dechtu klasifikovala medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Bawtry Carbon International Ltd znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra (ECHA) znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 16, 14.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – Deza/Komisia

(Vec T-638/18) (¹)

(„Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)

(2021/C 44/68)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Česká republika) (v zastúpení: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno a P. Sellar, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: M. Wilderspin, R. Lindenthal a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca), Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela z dôvodu prijatia nariadenia Komisie (EÚ) č. 944/2013 z 2. októbra 2013, ktorým sa na účely prispôsobenia technickému a vedeckému pokroku mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí (Ú. v. EÚ L 261, 2013, s. 5), ktorým sa smola z vysokoteplotného uhoľného dechtu klasifikovala medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Deza, a.s., znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra (ECHA) znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 16, 14.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – SGL Carbon/Komisia

(Vec T-639/18) (¹)

(„Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)

(2021/C 44/69)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: SGL Carbon SE (Wiesbaden, Nemecko) (v zastúpení: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno a P. Sellar, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: M. Wilderspin, R. Lindenthal a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca), Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä, W. Broere a T. Zbihlej, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela z dôvodu prijatia nariadenia Komisie (EÚ) č. 944/2013 z 2. októbra 2013, ktorým sa na účely prispôbenia technickému a vedeckému pokroku mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí (Ú. v. EÚ L 261, 2013, s. 5), ktorým sa smola z vysokoteplotného uhoľného dechtu klasifikovala medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. SGL Carbon SE znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra (ECHA) znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 16, 14.1.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. decembra 2020 – Bilbaína de Alquitranes/Komisia**(Vec T-645/18) ⁽¹⁾**

(„Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Klasifikácia, označovanie a balenie látok a zmesí – Klasifikácia smoly z vysokoteplotného uhoľného dechtu medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410) – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“)

(2021/C 44/70)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Španielsko) (v zastúpení: K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno a P. Sellar, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: M. Wilderspin, R. Lindenthal a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca), Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä, W. Broere a T. Zbihlej, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela z dôvodu prijatia nariadenia Komisie (EÚ) č. 944/2013 z 2. októbra 2013, ktorým sa na účely prispôbenia technickému a vedeckému pokroku mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí (Ú. v. EÚ L 261, 2013, s. 5), ktorým sa smola z vysokoteplotného uhoľného dechtu klasifikovala medzi látky s akútnou vodnou toxicitou kategórie 1 (H400) a chronickou vodnou toxicitou kategórie 1 (H410)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Bilbaína de Alquitranes, SA, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.
3. Španielske kráľovstvo a Európska chemická agentúra (ECHA) znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 16, 14.1.2019.

Žaloba podaná 11. septembra 2020 – Luna Italia/EUIPO – Luna (LUNA SPLENDIDA)**(Vec T-571/20)**

(2021/C 44/71)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Luna Italia Srl (Cantu, Taliansko) (v zastúpení: N. Papakostas, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Luna AE (Agios Stefanos, Grécko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie LUNA SPLENDIDA v zlatej farbe – ochranná známka Európskej únie č. 16 308 108

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásenie neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 26. júna 2020 vo veci R 1895/2019-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- rozhodol, že táto žaloba je prípustná,
- zrušil napadnuté rozhodnutie.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 12. novembra 2020 – Solar Electric a i./Komisia

(Vec T-678/20)

(2021/C 44/72)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyne: Solar Electric Holding (Le Lamentin, Francúzsko), Solar Electric Guyane (Le Lamentin), Solar Electric Martinique (Le Lamentin), Société de production d'énergies renouvelables (Le Lamentin) (v zastúpení: S. Manna, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie SA.40349 (2020/MI3) B2/AD/MKL/D*2020/101866 z 3. septembra 2020, ktorým bola zamietnutá ich sťažnosť z 20. júna 2020 týkajúca sa štátnej pomoci vyplácanej Francúzskom pre výrobcov fotovoltaiiky podľa sadzobných dekrétov z 10. júla 2006, 12. januára a 31. augusta 2010 z dôvodu, že
- žalobkyne sú oprávnené podľa článku 24 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2015/1589 podať sťažnosť Komisii, v ktorej môžu poukázať na protiprávnu pomoc,
- Komisia je povinná bezodkladne začať fázu predbežného preskúmania každej sťažnosti týkajúcej sa protiprávnej pomoci podľa článku 12 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2015/1589,
- Komisia je povinná uplatňovať ustanovenia ZFEÚ o štátnej pomoci a nemôže konanie opomenúť.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na chybe v napadnutom rozhodnutí v rozsahu, v akom uvádza, že sťažnosť podaná žalobkyňami nespadá do pôsobnosti článku 24 ods. 2 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9). Žalobcovia tvrdia opak.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa údajne dopustila Komisia pri výklade rozsahu pôsobnosti článku 12 ods. 1 nariadenia 2015/1589. Žalobcovia sa domnievajú, že ich postavenie dotknutej osoby je dostatočné na to, aby vyvolalo povinnosť Komisie okamžite začať fázu predbežného preskúmania každej sťažnosti týkajúcej sa protiprávnej pomoci v súlade s týmto ustanovením.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na nesplnení povinnosti Komisiou podľa článkov 107, 108 a 109 ZFEÚ a vyššie citovaného nariadenia 2015/1589. Žalobkyne sa domnievajú, že táto inštitúcia je povinná uplatňovať ustanovenia ZFEÚ o štátnej pomoci a nemôže neposúdiť sťažnosť založenú na protiprávnej pomoci.

Žaloba podaná 3. decembra 2020 – OL/Rada**(Vec T-714/20)**

(2021/C 44/73)

*Jazyk konania: španielčina***Účastníci konania**

Žalobca: OL (v zastúpení: J. Viñals Camallonga, J. Iriarte Ángel a E. Delage González, abogados)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady 2014/145/SZBP zo 17. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie, ktorým sa naruša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny, v jeho aktuálnom znení, a to v rozsahu, v akom sa týka žalobcu,
- zrušil nariadenie Rady (EÚ) č. 269/2014 zo 17. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narušujúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny, v jeho aktuálnom znení, a to v rozsahu, v akom sa týka žalobcu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení skutkových okolností, z ktorých vychádzajú sporné reštriktívne opatrenia v čase, keď bola ich platnosť predĺžená, pretože čo sa týka žalobcu, bola táto platnosť predĺžená bez akéhokoľvek faktického základu a skutočných dôkazov.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, pretože napadnutá právna úprava nie je, pokiaľ ide o žalobcu, náležite odôvodnená, čo bráni náležitej príprave obhajoby.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení základného ľudského práva týkajúceho sa slobody prejavu, pretože na údajné vyhlásenia, výzvy a prejavy, ktoré sa pripisujú žalobcovi, sa vzťahuje uvedené ľudské právo.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení práva na účinný prostriedok nápravy, pokiaľ ide o odôvodnenie aktov, na absencii skutočného faktického základu odôvodnenia uvádzaného Radou a na porušení práva na slobodu prejavu a obhajobu, ako aj vlastníckeho práva, keďže v čase predĺženia platnosti právnej úpravy nebola dodržaná potreba predložiť skutočné dôkazy a bola porušená povinnosť odôvodnenia, čo má vplyv aj na ďalšie práva.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení vlastníckeho práva z hľadiska zásady proporcionality, keďže došlo k neprimeranému obmedzeniu tohto vlastníckeho práva.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, pretože žalobcovi bola bezdôvodne spôsobená ujma, pokiaľ ide o jeho porovnateľné postavenie.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci, pretože existujú objektívne, presné a zhodujúce sa indície, na základe ktorých možno tvrdiť, že pri ukladaní a predĺžení platnosti sankčných opatrení boli uvádzané iné ciele než tie, ktoré uvádzala Rada.

Žaloba podaná 9. decembra 2020 – Perry Street Software/EUIPO – Toolstream (SCRUFFS)

(Vec T-720/20)

(2021/C 44/74)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Perry Street Software, Inc. (New York, New York, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Hawkins, solicitor a T. Dolde, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Toolstream Ltd (Yeovil, Spojené kráľovstvo)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: zápis slovnej ochrannéj známky SCRUFFS označujúci Európsku úniu – medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu č. 1 171 590

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásenie neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 29. septembra 2020 vo veci R 550/2020-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania pred odvolacím senátom povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- nevykonanie úplného preskúmania a skreslenia skutočností a dôkazov podľa článku 72 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,

- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 59 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 11. decembra 2020 – Prigožin/Rada

(Vec T-723/20)

(2021/C 44/75)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Evgeni Viktorovič Prigožin (Petrohrad, Rusko) (v zastúpení: M. Lewis, solicitor)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2020/1481 zo 14. októbra 2020, ktorým sa vykonáva článok 21 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/44 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi ⁽¹⁾ a Vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/1483 zo 14. októbra 2020, ktorým sa vykonáva rozhodnutie (SZBP) 2015/1333 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi ⁽²⁾,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza 7 žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že v prípade žalobcu bolo splnené ktorékoľvek z kritérií na zaradenie mena žalobcu do zoznamu osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia s ohľadom na situáciu v Líbyi. Žalobca uvádza, že Rada neidentifikovala subjekt označený ako skupina Wagner, tvrdí, že nemá žiadne vedomosti o subjekte s názvom skupina Wagner, že s takýmto subjektom nemal žiadne väzby, že s ním nebol v kontakte a nepodporoval ho.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Rada porušila svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie. Žalobca tvrdí, že odôvodnenie nie je primerané reštriktívnym opatreniam, neuvádza skutkové a právne okolnosti a neodkazuje faktickým a konkrétnym spôsobom na presné informácie uvedené v relevantnom spise, z ktorých vyplýva, že toto rozhodnutie sa týka žalobcu.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Rada neposkytla primerané a opodstatnené dôvody a dopustila sa zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla o prijatí rozhodnutia.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že v dôsledku zjavne nesprávnych posúdení Rada pri prijímaní rozhodnutia zneužila svoje právomoci. Žalobca tvrdí, že rozhodnutie o uložení reštriktívnych opatrení voči nemu bolo prijaté s výlučným alebo prinajmenšom rozhodujúcim účelom dosiahnuť politické ciele a nie z dôvodov, ktoré boli uvedené.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Rada porušila práva žalobcu na obranu a na účinnú súdnu ochranu. Vzhľadom na to, že žalobca tvrdí, že účelom rozhodnutia bolo, v rozpore s uvedenými dôvodmi, dosiahnutie politických cieľov, uvádza, že má nárok na všetky dokumenty týkajúce sa prijatia Rozhodnutia, ale že mu tieto dokumenty neboli poskytnuté.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Rada bezdôvodne a neprimerane porušila ľudské práva žalobcu, vrátane práv na ochranu majetku, obchodu a pohybu.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tvrdení, že Rada porušila zásadu predvídateľnosti aktov Únie. Žalobca uvádza, že vážnosť údajného konania žalobcu, ako je vymedzené v odôvodnení, znemožňuje osobe zistiť, ktorých činov by sa mala zdržať, aby sa vyhla uloženiu reštriktívnych opatrení.

(¹) Ú. v. EÚ L 341, 2020, s. 7.

(²) Ú. v. EÚ L 341, 2020, s. 16.

Žaloba podaná 14. decembra 2020 – Senseon Tech/EUIPO – Accuride International (SENSEON)

(Vec T-724/20)

(2021/C 44/76)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Senseon Tech Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: P. Andreottola a M. Li Trenta, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Accuride International Inc. (Santa Fe Springs, Kalifornia, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie SENSEON – prihláška č. 17 758 831

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 30. septembra 2020 vo veci R 2736/2019-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- vyhovel odvolaniu podanému žalobkyňou proti napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- nesprávne určenie relevantnej skupiny verejnosti,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v súvislosti s určením podobnosti tovarov a služieb,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 v súvislosti s celkovým posúdením.

Žaloba podaná 14. decembra 2020 – Guangdong Haomei New Materials a Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisia**(Vec T-725/20)****(2021/C 44/77)***Jazyk konania: taliančina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd (Qingyuan, Čína), Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd (Yuan Tan Town, Čína) (v zastúpení: M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico, G. La Malfa Ribolla, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1428 z 12. októbra 2020, ktorým sa ukladá predbežné antidumpingové clo na dovoz hliníkových výliskov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, zverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie 13. októbra 2020 a subsidiárne základné nariadenie (2016/1036) a uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení ZFEÚ a právnych pravidiel týkajúcich sa uplatňovania Zmluvy, porušení článkov základného nariadenia týkajúcich sa povinnosti konkrétneho skúmania podmienok dumpingu, porušení zásad spravodlivého správneho konania a kontradiktórnosti a práva na dobrú správu vecí verejných zakotvených v článku 41 Charty základných práv Európskej únie, zásady použitia najlepšie dostupných informácií, porušení podstatných procesných náležitostí, zneužití právomoci z dôvodu všeobecnosti výhrad a skutočného neoverenia informácií poskytnutých v duchu spolupráce.
 - V tejto súvislosti žalobkyne tvrdia, že napadnuté nariadenie je protiprávne v tom, že Komisia konkrétne nezistila podmienky na predmetných trhoch a že žalobkyniam nebolo fakticky umožnené vykonať právo na obhajobu. Možno teda zhrnúť, že spoločnosti HaoMei a King Metal boli považované za zodpovedné za dumping a preto im bolo uložené antidumpingové vyrovnávacie clo, a to tohto nie z dôvodu ich konania pri vývoze z Číny, ale z dôvodu celkového priaznivého hodnotenia čínskej ekonomiky, a to úplne nejasným spôsobom. Keďže bola Komisia o tom presvedčená, nevykonala žiadne konkrétne skúmanie dokumentov predložených žalujúcimi podnikmi.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení ZFEÚ a právnych pravidiel týkajúcich sa uplatňovania Zmluvy, na neexistencii dumpingu vzhľadom na kritériá základného nariadenia, na porušení článkov základného nariadenia o určení dumpingového rozpätia (článok 2 a konkrétne ods. 6a), na nesprávnom určení „bežnej“ ceny výrobku, ktorého sa skúmanie týka, na uplatnení predbežného cla, a to nie z dôvodu osobnej zodpovednosti vývozcov (ktorá ani nebola konštatovaná), ale z dôvodu averzie k celkovej štruktúre čínskej ekonomiky, zneužitia právomoci, nedostatku preskúmania a odôvodnenia.
- Žalobkyne v tejto súvislosti tvrdia protiprávnosť vyplývajúcu zo skutočnosti, že Komisia vykonala neúplné preskúmanie, a v každom prípade s chybným výsledkom, ktorý je zaťažený protiprávnosťou v nariadení o colnej evidencii výrobkov, ktoré je už predmetom žalôb na Všeobecnom súde, keďže do skúmania nezahrnula kódy výrobkov (7610 90 90), ktoré, ako sama uznáva, by nemali byť zahrnuté, keďže ide o iné výrobky, ako sú výrobky, ktorých sa týka skúmanie. Toto nesprávne posúdenie (ktoré umožnilo zahrnúť iné výrobky) má za následok zánik tak podmienok dumpingu (keďže tak veľmi nízka cena nevyhnutne a umelo znižuje priemernú cenu), ako aj škody vzniknuté priemyslu Únie, keďže ide o značné množstvo vo vzťahu k celkovému objemu dotknutých výrobkov, takže dopad zostávajúcej časti výrobku dovezeného do Európskej únie je zanedbateľný.
- Po druhé absencia konkrétneho zistenia situácie žalobkyň je nezlučiteľná so Zmluvou (a uvedenými pravidlami), keďže zavádza režim objektívnej zodpovednosti alebo zodpovednosti za konanie tretích osôb, ktorý je v rozpore so základnými zásadami právnej istoty a legitímnej dôvery (rozsudok z 3. decembra 1998, Belgocodex, C-381/97, EU:C:1998:589, rozsudok z 26. apríla 2005, „Goed Wonen“, C-376/02, EU:C:2005:251) z dôvodu trhových cien a štruktúry nákladov, ktoré sú zjavne trhové, ktorú žalobkyne niekoľkokrát predložili Komisii, ktorá ju ponechala celkom bez povšimnutia (rovnako ako ponechala bez povšimnutia postoj čínskej vlády k otázke trhovej ekonomiky). To malo za následok zjavnú protiprávnosť tak vecnej (čo sa týka pojmov bežnej hodnoty, významného narušenia, prístupu k úverom, daňového režimu, konkurzného konania, reprezentatívnej krajiny a jej výberu), ako aj procesnej povahy, ako je podrobne opísaná v tomto žalobnom dôvode a ktoré mali zjavný a diskriminačný účinok.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na neexistencii škody, porušení základného nariadenia [články 1 a 2, článok 7 ods. 1 písm. c)], nedostatku preskúmania, zjavne nesprávnom posúdení a skreslení skutkových okolností v porovnaní s podielmi na trhu, neexistencii príčinnej súvislosti a na nezohľadnení neexistencie zmien v celkom toku dovozu.
- V tejto súvislosti žalobkyne tvrdia, že napadnuté nariadenie je protiprávne, pretože tým, že skresľuje účel antidumpingu, nachádza v čínskej konkurenčnej spoločnosti HaoMei a King Metal škodu pre priemysel Únie v kontexte významného rastu spotreby a ziskovosti hliníkového priemyslu. Naopak nebolo zistené žiadne cenové podhodnotenie alebo predaj pod cenu, ktoré judikatúra vyžaduje ako nevyhnutné k vzniku škody. V prípade žalobkyň je neexistencia cenového podhodnotenia a predaja pod cenu preukázaná (v rôznych dokumentoch predložených v rámci tohto žalobného dôvodu) cenami výrobkov zo závodov spoločností HaoMei a King Metal, ktoré sú porovnateľné s európskymi cenami (dokument 3, správa bauxit).
- Okrem toho Únia nemá žiadny záujem na uložení cla, ale len sťažovatelia, ktorý Komisia len „prijala“ ako svoje odôvodnenie a rozšírila ho bez vykonania analýzy na celú Úniu. V tomto kontexte Komisia opäť vôbec nezohľadnila informácie predložené žalobkyňami počas konania, ktoré neboli skúmané kontradiktórnym spôsobom (ani ústnou ani písomnou formou) počas konania, a ani v nariadení.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na neexistencii príčinnej súvislosti medzi dumpingom a škodou, na porušení článkov 1 a 2 a článku 7 ods. 1 písm. c) základného nariadenia, neposúdení dopadu Covid-19 na obchodné toky, účel antidumpingového konania a prijatia predbežného cla, na nedostatočnom a nesprávnom posúdení účinkov iných faktorov a na neposúdení pripomienok žalobkyň.
- V tejto súvislosti žalobkyne tvrdia, že napriek závažnosti a relevantnosti pandémie pre medzinárodný obchod, ktorá už spôsobila bezprecedentné ekonomické udalosti (napríklad predaj ropy za záporné ceny), nepovažovala Komisia za vhodné vypracovať – nielen štúdiu, ale – aspoň dokumentovanú analýzu účinkov Covid-19 na medzinárodný obchod a zahrnúť ju do svojho skúmania.

- Navyše Komisia nevykonala žiadne posúdenie iných faktorov, ktoré zjavne ovplyvňujú analýzu: jednak rast, aj keď mierny, dovozu k iným krajinám, ako je Rusko; jednak nárast európskeho vývozu hliníka do sveta (bod 284 a nasl.) Tieto okolnosti majú jednoznačne za následok prerušenie príčinnej súvislosti medzi dumpingom a škodou.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na protiprávnosti vyplývajúcej z nariadenia o colnej evidencii.

- V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že Komisia jasne neurčila predmet dovozu, ktorého sa týka skúmanie, a aby to odôvodnila, odkázala na stále prebiehajúcu výmenu informácií s GR TAXUD a prebiehajúce skúmanie niektorých informácií TARIC na účely stanovenia, či sú tieto skutočnosti relevantné pre analýzu.
- Potreba opatrenia však musí byť preukázaná na základe nesporných technických poznatkov. Nevykonanie takejto analýzy, alebo jej neprimeranosť, vedie tiež k priamemu porušeniu voľného pohybu tovaru, keďže colná evidencia následne ovplyvňuje obchodovateľnosť dovážaných výrobkov, a to aj po ich vstupe na územie Únie.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení pri stanovení úrovne opatrení, na porušení článku 14 ods. 5 základného nariadenia z iného hľadiska, na nesprávnom a svojvoľnom určení výšky cla, na nedostatku skúmania, na zjavne nesprávnom posúdení a zneužití právomoci.

- V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že stanovenie úrovne opatrení (bod 330 a nasl.) obsahuje nesprávne posúdenie. Sadzba vo výške 30,4 % pre spoločnosti HaoMei a King Metal je svojvoľne odvodená z antidumpingovej sťažnosti spoločnosti EA v dôvernom znení. Komisia, ktorá preto vyhlasuje, že z informácií obsiahnutých v oznámení o začatí konania a v sťažnosti vyvodila dostatočné dôkazy, svojvoľne stanoví jediné dumpingové rozpätie pre všetky výlisky. Zneužitie právomoci vo vzťahu k účelu ochrany pred škodou, ktorá by mohla vzniknúť priemyslu Únie, je zjavné.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení Všeobecnej dohody o clách a obchode (GATT) a subsidiárne na protiprávnosti základného nariadenia, pokiaľ nie je vykladané v súlade s medzinárodnými dohodami.

- V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že nariadenie 2020/1428 prijaté Komisiou na právnom základe článku 207 ZFEÚ sa odlišuje od pojmov stanovených v medzinárodnom práve v tejto oblasti. Keby to tak nebolo, inými slovami keby neexistovala protiprávnosť týkajúca sa priamo nariadenia 2020/1428, bolo by protiprávne základné nariadenie.

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení Európskeho dohovoru o ľudských právach, pokiaľ ide o konanie o uložení sankcie rovnocenné trestnej sankcii, z dôvodu účinkov na vyvážajúce podniky.

- V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že pre žalujúce spoločnosti predstavuje uloženie predmetného cla prekážku výkonu ich činnosti, čo vedie k nenapraviteľnej škode porovnateľnej s trestnou sankciou, ako o tom niekoľkokrát rozhodol Európsky súd pre ľudské práva.

Žaloba podaná 15. decembra 2020 – Aurubis/Komisia

(Vec T-729/20)

(2021/C 44/78)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Aurubis AG (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: S. Altenschmidt a J. Hoss, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 8. decembra 2020, Ares (2020)7439507 – 08/12/2020, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Svojou žalobou sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodnutia z 8. decembra 2020, ktorým Komisia v kontexte konania o nariadení predbežného opatrenia na Verwaltungsgericht Berlin (Správny súd Berlín, Nemecko) a súvisiaceho návrhu Umweltbundesamt (Spolkový úrad pre životné prostredie, Nemecko) odmietla poskytnúť súčinnosť na prevod emisných kvót, pokiaľ ide o predbežné zabezpečenie nároku žalobkyne na bezodplatné pridelenie emisných kvót v rámci zabezpečenia potrebného účinku rozsudku Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní vo veci C-271/20.

Žaloba je založená na týchto žalobných dôvodoch:

1. Rozhodnutie Komisie z 8. decembra 2020 sa žalobkyne týka priamo a osobne. Má teda aktívnu legitimáciu.
2. Komisia je v kontexte nariadenia predbežného opatrenia vo vnútroštátnom súdnom konaní povinná na základe zásady zabezpečenia účinnej právnej ochrany zakotvenej v práve Únie poskytnúť súčinnosť pri zabezpečení, aby nedošlo k zániku prípadného nároku na pridelenie emisných kvót.
3. Právny rámec takejto súčinnosti a prevodu emisných kvót na vnútroštátne účty tvoria smernica 2003/87/ES ⁽¹⁾ a nariadenie (EÚ) č. 389/2013 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 389/2013 z 2. mája 2013, ktorým sa zriaďuje register Únie podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009/ES a ktorým sa zrušujú nariadenia Komisie (EÚ) č. 920/2010 a č. 1193/2011 (Ú. v. EÚ L 122, 2013, s. 1).

Žaloba podaná 16. decembra 2020 – ON/Komisia

(Vec T-730/20)

(2021/C 44/79)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: ON (v zastúpení: N. Montigny, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie PMO.1 z 12. marca 2020 o vymáhaní neoprávnene vyplatených súm v súlade s článkom 85 služobného poriadku od 1. februára 2015,
- v prípade potreby zrušil rozhodnutie o zamietnutí jeho sťažnosti z 3. septembra 2020,

- uložil žalovanej povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu, ktorá vznikla žalobcovi, ohodnotenú *ex aequo et bono* na 10 000 eur,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca uvádza na podporu svojej žaloby tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 85 služobného poriadku, pretože nie sú splnené podmienky na jeho uplatnenie. V tejto súvislosti sa žalobca osobitne domnieva, že správny orgán nepreukázal, že vedel alebo mal vedieť, že nemá nárok na príspevok na expatriáciu od jeho jediného predchádzajúceho vymenovania, konkrétne roku 2009.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady primeranej lehoty. Žalobca sa v tejto súvislosti odvoláva na skutočnosť, že toto nedodržanie primeranej lehoty malo za následok tiež stratu šance preukázať existenciu hlavného obvyklého pobytu mimo Spojeného kráľovstva v príslušnom období, s tým, že archivačné povinnosti spravidla nepresahujú obdobie desiatich rokov.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na nesprávnom služobnom postupe, ktorého sa údajne dopustil správny orgán a ktorý má za následok povinnosť náhrady škody. Podľa žalobcu nesprávny postup spočíva v chybe, ktorej sa dopustil správny orgán pri stanovení jeho peňažných práv pri nástupe do funkcie.

Žaloba podaná 17. decembra 2020 – ExxonMobil Production Deutschland/Komisia

(Vec T-731/20)

(2021/C 44/80)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ExxonMobil Production Deutschland GmbH (Hannover, Nemecko) (v zastúpení: S. Altenschmidt a J. Hoss, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 8. decembra 2020, Ares (2020)7439507 – 08/12/2020, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Svojou žalobou sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodnutia z 8. decembra 2020, ktorým Komisia v kontexte konania o nariadení predbežného opatrenia na Verwaltungsgericht Berlin (Správny súd Berlín, Nemecko) a súvisiaceho návrhu Umweltbundesamt (Spolkový úrad pre životné prostredie, Nemecko) odmietla poskytnúť súčinnosť na prevod emisných kvót, pokiaľ ide o predbežné zabezpečenie nároku žalobkyne na bezodplatné pridelenie emisných kvót v rámci zabezpečenia potrebného účinku rozsudku Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní vo veci C-126/20.

Žaloba je založená na týchto žalobných dôvodoch:

1. Rozhodnutie Komisie z 8. decembra 2020 sa žalobkyne týka priamo a osobne. Má teda aktívnu legitimáciu.

2. Komisia je v kontexte nariadenia predbežného opatrenia vo vnútroštátnom súdnom konaní povinná na základe zásady zabezpečenia účinnej právnej ochrany zakotvenej v práve Únie poskytnúť súčinnosť pri zabezpečení, aby nedošlo k zániku prípadného nároku na pridelenie emisných kvót.
3. Právny rámec takejto súčinnosti a prevodu emisných kvót na vnútroštátne účty tvoria smernica 2003/87/ES ⁽¹⁾ a nariadenie (EÚ) č. 389/2013 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 389/2013 z 2. mája 2013, ktorým sa zriaďuje register Únie podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009/ES a ktorým sa zrušujú nariadenia Komisie (EÚ) č. 920/2010 a č. 1193/2011 (Ú. v. EÚ L 122, 2013, s. 1).

Žaloba podaná 16. decembra 2020 – Freundlieb/EUIPO (CRYSTAL)

(Vec T-732/20)

(2021/C 44/81)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Andreas Freundlieb (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: J. Vogtmeier, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie CRYSTAL – ochranná známka Európskej únie č. 8 372 591.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 1. októbra 2020 vo veci R 1056/2020-5.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a obnovil jeho práva k ochrannej známke Európskej únie č. 8 372 591 v súlade s návrhom,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť v plnom rozsahu trovy konania, vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 104 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 16. decembra 2020 – Freundlieb/EUIPO (BANDIT)

(Vec T-733/20)

(2021/C 44/82)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Andreas Freundlieb (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: J. Vogtmeier, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie BANDIT – ochranná známka Európskej únie č. 1 205 061.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 1. októbra 2020 veci R 730/2020-5.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a obnovil jeho práva k ochrannej známke Európskej únie č. 1 205 061 v súlade s jeho návrhom,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania v plnom rozsahu, ako aj trovy vzniknuté v konaní pred odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 104 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 16. decembra 2020 – Arnautu/Parlament

(Vec T-740/20)

(2021/C 44/83)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Marie-Christine Arnautu (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil námietku nezákonnosti za prípustnú a vyhlásil za nezákonný článok 33 prvý a druhý odsek MASD,
- v dôsledku toho konštatoval nedostatok právneho základu pre rozhodnutie generálneho tajomníka z 21. septembra 2020 a zrušil ho,
v prvom rade
- konštatoval, že Marie-Christine Arnautu poskytla dôkaz o práci svojho asistenta v súlade s článkom 33 prvým a druhým odsekom MASD a s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie,
v dôsledku toho
- zrušil rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho parlamentu z 21. septembra 2020, doručené elektronicky 23. októbra 2020, prijaté podľa článku 68 rozhodnutia predsedníctva Európskeho parlamentu 2009/C 159/01 z 19. mája a 9. júla 2008, „ktorým sa uplatňujú vykonávacie pravidlá k štatútu poslancov Európskeho parlamentu“, zmeneného, konštatujúce pohľadávku voči žalobcovi vo výške 87 203,46 eura z titulu súm neoprávnene vyplatených v súvislosti s asistentskou parlamentnou výpomocou a odôvodňujúce jej vymáhanie,

- zrušil oznámenie o dlhu č. 7000001577 z 22. októbra 2020, konštatujúce pohľadávku proti Marie-Christine Arnautu v nadväznosti na rozhodnutie generálneho tajomníka vymáhať neoprávnenú platbu z 21. septembra 2020 a prijaté na základe článku 68 vykonávacích pravidiel k štatútu poslancov (MASD), týkajúce sa nákladov na asistentskú parlamentnú výpomoc,
- uložiť Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na námietke nezákonnosti pre porušenie zásad právnej istoty a legitímnej dôvery podľa článku 33 vykonávacích pravidiel k štatútu poslancov (ďalej len „vykonávacie pravidlá“) prijatých rozhodnutím Predsedníctva Európskeho parlamentu z 19. mája a 9. júla 2008, najmä z dôvodu ich nejasnosti a nepresnosti. Žalobkyňa tvrdí, že nepresnosť napadnutých ustanovení vedie k pretoriánskemu vymedzeniu právneho pravidla vykonávacích pravidiel. Podrobnosti o dôkaze o práci asistenta poslanca však judikatúra Bilde a Montel vypracovala až v novembri 2017, pričom judikatúra Gorostiaga z roku 2005 sa týka iba dôkazu o výplatách platov uskutočnených tretími osobami. Od roku 2008 teda napadnuté ustanovenia vykazovali prvky neistoty a nejasnosti. Žalobkyňa dodáva, že napriek rizikám právnej neistoty Európsky parlament jasne a presne neupravil postup kontroly parlamentnej asistencie a neformalizoval povinnosť poslanca týkajúcu sa vytvárania a uchovávania záznamov, a dokonca ani režim prípustných, identifikovateľných a datovaných dôkazov.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení podstatnej procesnej náležitosti a práva na obhajobu. Žalobkyňa tvrdí, že generálny tajomník upustil od akéhokoľvek osobného vypočutia v rozpore s článkom 68 vykonávacích pravidiel. Dodáva, že generálny tajomník ju týmto zbavuje základného práva, priamej debaty s orgánom, ktorý má v úmysle rozhodnúť, a kontradiktórnej diskusie o dôkazoch.

Žaloba podaná 22. decembra 2020 – Veronese/EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE)

(Vec T-749/20)

(2021/C 44/84)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Veronese (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: S. Herrburger, advokátka)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie VERONESE – ochranná známka Európskej únie č. 8 831 844

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 26. októbra 2020 vo veci R 1951/2020-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu a jej prílohy za prípustné,
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 72 ods. 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 72 ods. 6, v spojení s článkom 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
 - porušenie článku 60 ods. 1 písm. b), v spojení s článkom 8 ods. 1 a 2, a článku 1 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií
Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK